Nr. 188. Niedziela, 17 Sierpnia 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **10**. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.
Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	**ćwierćrocznie**	8 K — h.	**rocznie**	24 K	**ćwierćrocznie**	8 K
półrocznie	16 K	**miesięcznie**	2 K 70 h.	**półrocznie.**	12 K	**miesięcznie.**	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6 sierpnia b. r. zamianować najmiłościwiej starszego radcę skarbowego, dr. Romana Dziedzickiego, radcą sekcyjnym w Ministerstwie skarbu.

Pan Minister wyznań i oświaty przyznał następującym profesorom szkół średnich VIII. klasę rangi: Henrykowi Trzpisowi, w gimnazyum w Bochni, ks. Sofronowi Hlibowickiemu, w gimnazynm w Brodach, ks. Bazylemu Dubickiemu, w gimnazyum w Brzeżanach, Fryderykowi Müllerowi i Józefowi Wyrobkowi, w gimnazyum w Dębicy, Kazimierzowi Missonie, w gimnazyum w Jarosławiu, Tomaszowi Dyduchowi i Mieczysławowi Skibińskiemu, w gimnazyum im. św. Jacka w Krakowie, Władysławowi Żłobickiemu, w gimnazyum św. Anny w Krakowie, Gustawowi Leśnodorskiemu, w gimnazyum III. w Krakowie, dr. Antoniemu Hoborskiemu, dr. Stefanowi Brablecowi, Stanisławowi Leonhardowi i dr. Janowi Magierze, w gimnazyum V. w Krakowie, dr. Janowi Rakowskiemu, w gimnazyum akademickiem we Lwowie, Henrykowi Biegeleisenowi w filii gimnazyum akademickiego we Lwowie, dr. Pawłowi Mazurkowi w II. gimnazyum we Lwowie, dr. Wiktorowi Osieckiemu i dr. Władysławowi Semkowiczowi w gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, dr. Władysławowi Podlasze, w filii gimnazyum IV. we Lwowie, dr. Janowi Oce, w gimnazyum VI. we Lwowie, dr. Władysławowi Witwickiemu w gimnazyum VII. we Lwowie, dr. Władysławowi Ćwikowi i dr. Janowi Pyszkowskiemu w gimnazyum realnem (VIII.) we Lwowie, Augustowi Lamborowi, w gimn. I. w Nowym Sączu, Leopoldowi Schirnböckowi de Reuthstetten, w gimn. II. w Nowym Sączu, Wincentemu Sikorze, w gimn. w Podgórzu, Karolowi Wróblewskiemu, w gimnazyum II. w Rzeszowie, ks. Zacharyaszowi Lechickiemu, w gimnazyum w Sokalu, Władysławowi Hreczkowskiemu, w gimnazyum w Stryju, Aleksandrowi Medyńskiemu, dr. Chielowi Orlińskiemu i ks. dr. Władysławowi Żyle, w gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu, Włodzimierzowi Jaroszowi, w gimnazyum I. w Tarnowie, Kazimierzowi Wojciechowskiemu, w gimnazyum II. w Tarnowie, Michałowi Hałuszczyńskiemu i Włodzimierzowi Stępieniowi, w gimnazyum w Złoczowie, Janowi Suchankowi, w I. szkole realnej w Krakowie, Antoniemu Bartczakowi i dr. Janowi Kozakowi w II. szkole realnej w Krakowie, dr. Karolowi Zagajewskiemu i dr. Stanisławowi Węckowskiemu, w I. szkole realnej we Lwowie, dr. Kazimierzowi Jareckiemu, ks. Teodorowi Leżohubskiemu i dr. Zygmuntowi Motylewskiemu w II. szkole realnej we Lwowie, Stanisławowi Rogusowi, w szkole realnej w Stanisławowie i Franciszkowi Kraśnieńskiemu, w szkole realnej w Tarnopolu.

Prezydyum galic. krajowej dyrekcyi skarbu zamianowało zarządcami podatkowymi w IX. klasie rangi, oficyałów podatkowych: Michała Tarsę, Kazimierza Borowskiogo, Jerzego Martyniuka, Józefa Rachfała, Jana Bunię, Zygmunta Staniszewskiego, Karola Gawlikowskiego, Bernarda Brylskiego, Bolesława Kiesla, Mirona Węgrzynowicza, Tadeusza Radomskiego, Bolesława Wąsowicza, Jana Nowaka, Zygmunta Babińskiego, Jakóba Złonkiewicza, Stanisława Sołtysa, Jana Suknarowskiego, Jana Kielara, Tomasza Mazura, Teodora Pankiewicza, Emila Podlaszeckiego, Maryana Puzona, Karola Huczyńskiego, Anatola Stryjskiego, Konstantego Malinowskiego, Cyryla Piotrowskiego, Wawrzyńca Dancewicza, Ignacego Polańskiego i Apolinarego Gulewicza; następnie oficyałami podatkowymi w X. klasie rangi asystentów podatkowych: Władysława Kopytę, Edmunda Dreslera, Bazylego Tychanicza, Eustachego Lelę, Józefa Siedleczkę, Jana Kordysa, Emila Witwickiego, Michała Osiadacza, Józefa Seweryna, Władysława Meidingera, Edwarda Czerwińskiego, Henryka Kisielewskiego, Gustawa Perlmuttera, Piotra Kołcana, Feliksa Zieję, Jana Kurzeję, Jarosława Pasławskiego, Włodzimierza Brzuchowskiego, Mojżesza Wundermanna, Mikołaja Pidhirnego, Stanisława Lubelskiego, Jakóba Guńkę, Mikołaja Pielicha, Wiktora Fenika, Stanisława Mańkowskiego, Juliusza Monseu'ego, Stanisława Zygmuntowicza, Stanisława Staszyńskiego, Jana Ostrowskiego, Edwarda Wyżykowskiego i Brunona Kopczyńskiego; wreszcie prowizorycznymi asystentami podatkowymi praktykantów podatkowych: Edwarda Potycza, Karola Kiselkę, Władysława Kasicę, Karola Oberkorna, Kazimierza Zimmermanna, Jana Trędowicza, Teodora Brzęsia, Jana Korka, Stanisława Hoendla, Rudolfa Kondziołkę, Aleksandra Kolasińskiego, Jana Zajączkowskiego, Władysława Karkoszkę, Stanisława Stepka, Jana Senatowicza, Andrzeja Kocura, Michała Hewskiego, Władysława Kulpę, Zygmunta Kołaciaka, Włodzimierza Szostaka, Aleksandra Bieleckiego i Kazimierza Wilhelmi'ego.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 16 sierpnia.

Uwolnienie rezerwistów na granicy południowej.

Jak się dowiadujemy z *Fremdenblattu*, Ministerstwo wojny wydało w sprawie urlopowania rezerwistów, następujące postanowienia szczegółowe:

Wszyscy rezerwiści i rezerwiści zapasowi lat asenterunkowych 1902 do 1909 (włącznie), dalej wszyscy rolnicy i żywiciele rodzin, wcieleni do rezerwy zapasowej — łącznie z tymi, którzy ze względów na swe stosunki prywatne także bez nabycia zupełnych praw wynikających z ustawy, nabyli ten przywilej — z lat asenterunkowych 1910 do 1912 włącznie, pełniący czynną służbę w oddziałach wojskowych dyslokowanych w Bośnii, Hercegowinie i Dalmacyi, winni być przeniesieni w stan nieczynny. Rezerwiści zapasowi lat asenterunkowych 1910 i 1911, którzy wedle postanowień dawnej ustawy wojskowej zostali wcieleni do rezerwy zapasowej jako nadliczbowi i mniej uzdolnieni, a którzy pełnią służbę czynną w batalionach piechoty dyslokowanych w Bośnii, Hercegowinie i Dalmacyi, jakoteż przy artyleryi górskiej, winni być od starszego roku (1910) poczynając, o tyle napowrót — przeniesieni w stosunek nieczynny, o ile ze względu na przepisane stany, ustanowione temsamem rozporządzeniem, są zbędni. Ci rezerwiści zapasowi, którzy nie zostaną jeszcze urlopowani, pozostają nadal celem „częściowego uzupełnienia armii“ (ust. wojskowa § 43) w służbie czynnej.

Rezerwiści zapasowi z roku asenterunkowego 1912, wcieleni do rezerwy zapasowej wedle nowej ustawy jako „nadliczbowi“, lub wedle dawnej jako „nadliczbowi“ i „mniej zdolni“, a pełniący służbę w oddziałach wojskowych dyslokowanych w Bośnii, Hercegowinie i Dalmacyi, pozostają „dla częściowego uzupełnienia armii“ także nadal w czyn-

---

9)

Anatol Krzyżanowski.

PROMIEŃ BOŻY.

Powieść współczesna.

(Ciąg dalszy).

III.

Już drzwi się zamknęły za Niną Brochwiczówną, echo zaś lekkich jej kroków rozwiało się na schodach, a Świetlicki stał jeszcze, wpatrzony upornie w podwoje, jak gdyby pragnął przywołać ją napowrót.

Doznawał nieuświadomionego wrażenia, że powinien iść za nią, że winien dać jej opiekę i oparcie, za krzywdę pośrednio wyrządzoną.

— Biedne, nieszczęśliwe dziecko — wyszeptał ze współczuciem. I mimowolnem rozrzewnieniem ogarnięty, chcąc ją zobaczyć raz jeszcze, podszedł szybko do okna i rozsunął storę koronkową.

Bystre jego oko natychmiast ją odszukało.

Szła po przeciwległym chodniku. Delikatna, wysmukła postać, nie miała już tego zgnębionego pochylenia, tych zalęknionych, bojaźliwych ruchów. Wyprostowana mijała przechodniów, nie widząc ich może, jakby oczy jej wpatrzone przed siebie, śledziły w przestrzeni jakiś wyraźny cel, do którego świadomie już dążyć będzie.

Celem tym, wracającym jej siły i otuchę, było odkupienie przez pracę pożyteczną, winy innych; podłości, której padła ofiarą.

— Biedne dziecko!

W uszach Świetlickiego brzmiały jeszcze jej słowa:

— Wuju, twoja książka wyrządziła mi najcięższą krzywdę...

Czy takim był jego zamiar? Takim ideał, do którego dążył? Nie! Wszak kreśląc obrazy erotycznych uniesień, z zamiłowaniem wytrawnego artysty, pragnął tylko dać możliwie plastyczny i doskonały ich opis. Starał się odtworzyć każdy dreszcz, każde poruszenie wyobraźni, całe napięcie zmysłów i uczucia. Chciał, by w słowach jego tętniały uderzenia pulsu, parzył war krwi. Ta łudząca prawda realnego obrazu i intensywna siła pióra, były dopiero godne rzeczywistej sztuki pisarskiej; były mistrzowstwem w swoim rodzaju.

I dla takiej to ambicyi, strącał młode, niewinne serca, w przepaść najwstrętniejszej brzydoty życia, w otchłań rozpusty i pohańbienia!

Nie! Nie! Nie!...

Jeżeli ta młodziutka dziewczyna niknąca tam, na zakręcie, to dziecko prawie, stojące na progu życia, umie z taką siłą charakteru i wyższością ducha podjąć myśl odkupienia, przez pracę i poświęcenie się dla dobra innych, to i on potrafi przecież stanąć na poziomie podobnego zadania. Za dzieła wnoszące rozdźwięk w czystą atmosferę serc młodych, rzuci im inne; uderzy w tony, jak spiż silne, jak duma poetycka podniosłe i szlachetne.

Wpierw jednak ratować Ninę.

Pobiegł do jej rodziców. Znając Brochwicza, czuł, iż niesie mu klejnot bezcenny, perłę cudną, która jednak dla niego straci całą wartość, brutalny bowiem obcas przechodnia porysował ją i pozbawił blasku przeczystego. Ach, ta prostolinijność ludzi niezłomnych, ten ich ciasny katonizm, ileż on także nieszczęść przynosi. Czy surowość nie byłaby skuteczniejszą, gdyby ją rozświetlał i ogrzewał promień miłości, która w danych warunkach wszystko zrozumieć i wszystko przebaczyć potrafi. Uczucie takie powinnoby, jak prąd magnetyczny, opasać całą ziemię, panować wszechwładnie w dziedzinie duchowych stosunków ludzkich, gruntując w nich współczucie dla niezasłużonego bolu, dla wszelkiej niedoli. Powinnoby przebiegać wszystkie serca, łączyć bratnio wszystkie dłonie; stać się Promieniem Bożym na ziemi.

— Ładna koncepcya — wyszeptał Świetlicki. — Wspaniały temat do pracy pogłębionej, poważnej. Szkoda tylko — ironizował zaraz — że pomysł niezbyt świeży, ani oryginalny. Przekazał go, przed wiekami już, światu, boski filozof — Chrystus.

— A jednak — ciągnął, zatrzymując się dłużej na poruszonej myśli — idea ta, silna, jako podstawa duchowego bytu i rozwoju ludzkiego, boską swą mocą upajająca, zaczyna mnie nęcić; zaczyna mi w duszę zapadać.

Jeżeli żyć będę, pierwszą większą moją pracą będzie taki: „Promień Boży“.

Konferencya z panią Brochwiczową krótko trwała.

Przywitała go jak zbawcę, niosącego wyzwolenie. Wysłuchawszy dyskretnego sprawozdania ze smutnych przejść swej córki, załamała ręce i na chwilę skamieniała. Gdy jednak pierwsza łza bolu i upokorzenia, łza gorżka i piekąca po licach jej ściekła, serce matki i zdrowy, praktyczny rozsądek wzięły górę.

— Żyje, to już dobrze. Jest u siostry Klary; zacności kobieta, nasza powinowata. Pod jej skrzydłem opiekuńczem nic jej się złego stać już nie może. Moja wina, moja wina!... Nie chciałam młodym przeszkadzać i pozostawiać Stasia samego wieczorami. Wszak to jedyna chwila jego wytchnienia. Nie należało puszczać jej samej, nie znałam przecież dokładnie tego środowiska. Idę, biegnę tam zaraz.... Lżej jej będzie płakać razem ze mną.

— A ojciec? Co mu powiedzieć?

— Nic. Na razie nic. Ja go sama przygotuję. Pan go nie zna; to fanatyk czci i honoru; to człowiek niewzruszonych zasad. Ale Bóg miłosierny, a nowicyat długi.... Może się Staś da przebłagać. Zresztą, po trzech latach wolno zdjąć kornet; pierwsze śluby się kończą. Może więc Janka powrócić do świata z dniem pełnoletności, jako młodziutka jeszcze dziewczyna. W Bogu nadzieja, że z biegiem czasu bolesne to przejście zatrze się w pamięci nieszczęśliwego dziecka. Biegnę, lecę do niej! Dziękuję panu za wszystko, coś dla córki naszej zrobił.

(Ciąg dalszy nastąpi).

nej służbie. Jeśli skutkiem tego wymienione wyżej nowo unormowane stany byłyby przekroczone, to należy owych rezerwistów wykazywać jako „nadliczbowych“, względnie zwrócić ich własnym oddziałom wojskowym dyslokowanym poza granicami Bośnii, Hercegowiny i Dalmacyi.

Wszystkie w Bośnii dyslokowane bataliony piechoty mają przyjąć stan w sile 120 ludzi na kompanię. Stan wszystkich oddziałów pieszych dla obsługi karabinów maszynowych unormowano na 21 ludzi. Zauważyć zaś należy, że do tych stanów zaliczeni być także winni odkomenderowani (o ile nie są pokryci przez kwotę rekruta specyalnie przekazaną dla celów sanacyi stanów), dalej maroderzy i chorzy. Do wypełnienia przepisanych stanów ma się pociągnąć przedewszystkiem rezerwistów zapasowych, pełniących w danej chwili służbę czynną w Bośnii, Hercegowinie i Dalmacyi, asenterowanych w r. 1912, którzy dostali się do rezerwy zapasowej jaka „nadliczbowi“, a wedle dawnej ustawy jako „mniej uzdolnieni“. Jeśli liczba ich nie wystarcza, to mają być pociągnięci także chwilowo czynną służbę pełniący rezerwiści zapasowi lat 1910 i 1911, tej samej kategoryi i to poczynając od młodszego roku. Do tych batalionów piechoty (jakoteż ich oddziałów karabinów maszynowych), które pomimo pociągnięcia wszystkich wspomnianych wyżej rezerwistów zapasowych jeszcze nie osiągnęły przepisanego stanu, należy z okręgu poborowego przyłączyć rezerwistów zapasowych lat 1910 i 1911 bez tytułów do ulgi i to od roku młodszego poczynając.

Rezerwistów zapasowych, lat 1910 i 1911, po przeprowadzeniu zarządzeń dla podwyższenia stanu pozostających jeszcze w okręgach poborowych, należy, jeśli już służyli cztery tygodnie lub dłużej, jak najrychlej, w przeciwnym zaś razie po czterotygodniowej służbie czynnej, przenieść w stosunek nieczynny.

Wszyscy gażyści rezerwowi, aspiranci na gażystów rezerwowych i aspiranci na kadetów, z powodu nadzwyczajnych stosunków „dla częściowego uzupełnienia armii“ pozostający w służbie czynnej, jeśli z powodu przesilenia pełnili już przez cztery tygodnie lub dłużej służbę czynną, w przeciwnym zaś razie po dopełnieniu czterotygodniowej służby, winni być przeniesieni napowrót w stosunek nieczynny.

Czas spędzony w służbie czynnej liczy się rezerwistom (i rezerwistom zapasowym), powołanym do nadzwyczajnej służby czynnej, jako jedno, a także powołanym „dla częściowego uzupełnienia armii“, jako jedno ćwiczenie z bronią, jeśli służba czynna trwała niedłużej nad dni 28, czas ponad dni 28 należy wliczyć do drugiego ćwiczenia, a jeśli służba czynna trwała dwa miesiące lub dłużej, żołnierz taki nie jest obowiązany stawać już do żadnego ćwiczenia z bronią. (Nowa ustawa wojskowa § 48).

Gażystom z pośród rezerwistów, którzy służyli czynnie przez cztery tygodnie, jednakowoż niedłużej, służba ta policza się za jedno ćwiczenie z bronią; tym zaś, którzy pełnili służbę przez ośm tygodni, lub dłużej, służbę tę czynną policzyć należy za dwa ćwiczenia z bronią.

Polacy pod berłem pruskiem.

(Przyczynek do taktyki „Ostmarkenvereinu“. — Drobne kolonie niemieckie. — Robotnicy sezonowi).

Telegramy doniosły już, że wbrew pogłoskom, rozpuszczonym przez organy hakatystyczne, dobra Choryń, Jerka i Katarzynowo nie będą sprzedane komisyi kolonizacyjnej. Ten sam *Posener Tageblatt*, który przed kilku dniami donosił, że wielki książę sasko-wajmarski niedawno nabyte majątki odsprzedał komisyi kolonizacyjnej, dzisiaj to odwołuje.

Z tego powodu *Dziennik Poznański* czyni uwagę, że uderzającem jest, iż pisma hakatystyczne z rozmysłem rozpuściły w ostatnich dniach dwie zupełnie fałszywe wiadomości, najpierw o wniosku komisyi kolonizacyjnej o wywłaszczeniu sześciu nowych majątków polskich, potem o nabyciu przez komisyę kolonizacyjną Choryni. W jednym i drugim przypadku, zmuszone były do odwołania „z najpoważniejszego źródła“ pochodzących wiadomości. Widocznie w jednym i drugim kierunku „Ostmarkenverein“ wywierał nacisk, ale zdaje się doznał zawodu. Dwa te wypadki ilustrują dobitnie politykę „Ostmarkenvereinu“.

*

Poparcia znacznego doznać mają na kresach drobne kolonie niemieckie.

Posener Tageblatt dowiaduje się, że rząd pruski nosi się z zamiarem, by granicę obdłużenia takich gruntów osadniczych znacznie rozszerzyć. Obecnie posiadłości tego rodzaju otrzymują z państwowych funduszów kolonizacyjnych pożyczki tylko do 75 prc. oszacowanej przez rzeczoznawców wartości. Granica ta podwyższona ma być aż do 90 procent.

Osadnictwem drobnem niemieckiem w Wielkiem Księstwie Poznańskiem zajmuje się teraz 29 stowarzyszeń. Z tych przypada 17 na obwód regencyjny poznański, a 12 na bydgoski. W Prusach Zachodnich znajduje się 8 podobnych organizacyj.

Jeśli projekt ten zostanie urzeczywistniony, wtedy, jak mniema wspomniany organ hakatystyczny, kolonizacya niemiecka na kresach znacznie „uzupełniona“ zostanie.

*

W sprawie robotników sezonowych pisze *Reichsarbeiterblatt*:

Z jednej strony reformy agrarne rozpoczęte w Rossyi na wielką skalę i osadnictwo, wobec którego stały odpływ cennych sił roboczych z czasem ustać musi, z drugiej strony usiłowania przedsiębrane w Austryi w celu uregulowania pośrednictwa pracy, przedewszystkiem w Galicyi, i do zużycia galicyjskiego robotnika w austryackim przemyśle krajowym — w pełnym są już biegu.

Na kongresie robotniczym w Budapeszcie w r. 1910 zmarły już prezes centr. statyst. komisyi, prof. Mitscher, był rzecznikiem tych usiłowań. Nie można zaprzeczyć, że od czasu tego podaż sił roboczych z Austryi i Rossyi bardzo się zmniejszyła. Dalej i to trzeba mieć na uwadze, że wędrówki robotników z Austryi i Rossyi kierują się ku innym krajom. Trzeba się również zastanowić nad położeniem w razie zamieszek politycznych.

Produkcya rolnicza artykułów spożywczych nie jest zależna jedynie od istnienia dostatecznych obszarów, ale potrzeba do niej i odpowiedniej liczby rąk roboczych. Zaznaczono już z największą słusznością, że w razie wojny imigracya robotników zagranicznych obniży się znacznie lub całkowicie ustanie, a wtedy powstaną ogromne trudności w zaopatrzeniu kraju w żywność.

Nowe podatki i reforma wojskowa w Belgii.

Parlament belgijski debatuje obecnie nad projektami nowych podatków, które rząd usiłuje koniecznie przeprowadzić jeszcze przed końcem bieżącej sesyi ustawodawczej. Ministeryum Broqueville domaga się 40 milionów franków przychodu z nowych źródeł, których według projektu rządowego ma dostarczyć podwyższenie podatku spadkowego i taks od wozów samochodowych, podatek od dochodów spółek handlowych, finansowych i przemysłowych, specyalna opłata od przedsiębiorstw kinematograficznych oraz nowo wprowadzić się mający stempel od czeków i kwitów.

Projekt rządowy wywołał żywą krytykę nawet w obozie prawicy, czego dowodzą poprawki i zmiany zaproponowane przez katolicką większość centralnej sekcyi belgijskiej Izby deputowanych.

Jak wiadomo, belgijskie stronnictwo katolickie było ze względu na swą popularność w kołach wyborców zawsze przeciwne wprowadzaniu nowych podatków i tem też tłumaczy się jego długoletni opór przeciw wszelkiej zasadniczej reformie wojskowej. Dopiero pod presyą ostatnich wypadków międzynarodowych i olbrzymich zbrojeń wojennych niemieckiego sąsiada, Belgia nie mogła absolutnie pozostawać dłużej w stanie swej dotychczasowej — rzec można — bezbronności i faktycznej niemożności obrony swej neutralności, i ujrzała się zniewoloną pomnożyć swą armię czynną, aby módz z pewnymi widokami sukcesu bronić kraju przed ewentualnym najazdem. Stronnictwo liberalne domagało się tego zresztą oddawna. Rząd oświadczył wobec parlamentu, że żądana przezeń suma 40 milionów z nowych podatków przeznaczona jest na pokrycie wydatków spowodowanych przeprowadzeniem nowej ustawy wojskowej, i nie szczędził wymówek liberałom, że poświęciwszy poprzednio wszystkie swe siły na korzyść przeforsowania tej ustawy, obecnie wzbraniają się zapłacić jej kosztów.

Lewica parlamentarna belgijska zbija ten zarzut twierdzeniem, że kwota 40 milionów nie przedstawia bynajmniej kosztów nowych ustaw wojskowych, lecz, że jest ona raczej przeznaczona na naprawę zagrożonej sytuacyi budżetowej państwa, którą stronnictwo to od dawna krytykowało jako anormalną. Lewica oświadcza więc wprawdzie zupełną gotowość uchwalenia środków koniecznych do przeprowadzenia ustaw wojskowych, nie chce jednakże przytem stanowczo dopomódz rządowi do zatuszowania pod płaszczykiem wydatków na obronę kraju wyników fałszywej gospodarki skarbowej, za którą całą odpowiedzialność lewica zwala na prawicę.

Stronnictwo liberalne przez usta deputowanego Antwerpii Francka usiłowało udowodnić, że niektóre wydatki, przedstawiane przez rząd jako rzekomo nowe, jak n. p. kwota 93 milionów franków na uzbrojenie fortów Antwerpii, nie posiadają charakteru wydatków nadzwyczajnych, ponieważ odnośne roboty i środki na nie przeznaczone zostały przez parlament uchwalone już raz w roku 1906. Ponadto według argumentacyi partyi liberalnej rząd domaga się 40 milionów tytułem nowych podatków i opłat na rok 1914, gdy tymczasem nowa ustawa wojskowa dopiero po pięciu latach ma wywołać ostateczne konsekwencye budżetowe, a w szczególności na rok 1914 przeprowadzenie jej wymagać ma jedynie 8 milionów franków. Wreszcie nadwyżki budżetowe według twierdzenia liberałów, dostarczyły skarbowi państwa w okresie od r. 1908 do r. 1912 sumy 47 milionów, tak, iż pokrywają w zupełności same przez się zapotrzebowanie na koszta wprowadzenia w życie nowej ustawy wojskowej. Z tych wszystkich argumentów wyciąga partya liberalna wniosek, że jeżeli rząd nie rozporządza dostateczną na pokrycie nowych koniecznych wydatków militarnych gotówką, to gospodarka budżetowa lat ostatnich nie mogła być prawidłową, za co odpowiedzialność spada tak na rząd jak i na większość parlamentarną.

Minister skarbu Levie usiłował w obronie swego projektu zbić zarzuty opozycyi, bez względu na to, czy ona wychodziła z lewicy czy z prawicy, przytaczając okoliczności łagodzące na korzyść postępowania rządu i podnosząc przedewszystkiem fakt, że projekt omija wprowadzanie wszelkich podatków konsumcyjnych, które u ogółu ludności są bardzo niepopularne, a natomiast szuka źródeł na innych polach, dających się łatwiej wyzyskać finansowo, oraz wskazując z naciskiem na przewidziane w projekcie swym opłaty od interesów giełdowych i operacyj finansowych, które powinny mu zjednać wrogów kapitalizmu i skupić około przedłożenia większość nawet z kół w zasadzie mu nie sprzyjających.

Jeżeli ostatecznie przedłożenia podatkowe rządu belgijskiego — nie bez pewnych zmian — zostaną przez większość parlamentarną przyjęte, łatwo być może, że staną się one punktem wyjścia dla pewnych przeobrażeń w parlamentarnej konfiguracyi partyjnej, zwłaszcza, że Belgię czeka w następnym roku nowa kampania wyborcza.

Po wojnie bałkańskiej.

Ostry sąd.

Daily Graphic w artykule zatytułowanym „Czy pokój jest ostateczny“, wskazuje, że byłoby śmiesznością mówić dziś o definitywności pokoju bukareszteńskiego.

Kwestya wogóle, czy wyraz „definitywny“ znajduje się w leksykonie politycznym. W każdym zaś razie rozwiązanie dokonane pod przymusem, który zaprzecza wszelkim zasadom logiki i prawa międzynarodowego, nie może mieć pretensyi do nazwy trwałego.

Wiadomości z Sofii.

Jeden z korespondentów podaje, że nastrój w Sofii nawet politycy bułgarscy nazywają nieobliczalnym. Będą wołali: „krzyżujcie go“, ale przeciw komu ostatecznie wołanie to się zwróci — pokaże przyszłość.

Südslav. Korr. dowiaduje się, że wiadomość o opuszczeniu Bułgaryi przez Rossyę wywołała w Sofii zaniepokojenie i wielkie oburzenie. Dzienniki nacyonalistyczne podnoszą, że jeżeli Rossya opuści obecnie Bułgaryę, to imię rossyjskie będzie w Bułgaryi po wsze czasy przeklęte. W kołach nacyonalistycznych wskazują na to, że Rossya popycha Bułgaryę w ramiona nowego Związku bałkańskiego. Venizelos wystąpił mianowicie w Bukareszcie z projektem zawarcia nowego związku państw bałkańskich na podstawie ekonomicznej. Bułgaryi robiono w tej sprawie rozmaite propozycye i zapraszano ją do przystąpienia do tego związku. Koła nacyonalistyczne wskazują na to, że projekt Venizelosa ma na celu stworzenie związku, któryby szedł na rękę trójporozumieniu i podnoszą, że już jeden Związek bałkański dość kosztował Bułgaryę, więc niema powodu kwapić się do nowego związku.

Koła rządowe uważają rewizyę traktatu za jedyny środek, zdolny zabezpieczyć trwały spokój na Bałkanach.

Profesorowie Uniwersytetu w Sofii wystosowali do ministrów spraw zagranicznych mocarstw manifest, w którym wyrażają przekonanie, że układ bukaresztański daleki jest od tego, aby mógł zapewnić tak bardzo upragniony pokój. Rezultatem dzieła bukaresztańskiego nie będzie nic innego, jak tylko przygotowanie nowego, jeszcze okropniejszego przelewu krwi. Autorowie odezwy proszą mocarstwa o naprawienie wielkiej krzywdy, wyrządzonej Bułgaryi.

Ormiańska kolonia w Sofii ogłosiła protest przeciw systematycznemu oczernianiu narodu bułgarskiego.

Wedle wiadomości z Sofii, król zamierza odbyć uroczysty wjazd do miasta w otoczeniu świty i na czele dywizyi sofijskiej. Po wjeździe odbędzie się defilada.

Pisma sofijskie podają facsimile listów greckich oficerów i żołnierzy z opisami plondrowań, podpaleń i gwałtów, spełnianych przez wojska greckie. Listy te przejęły wojska bułgarskie.

Jak donoszą z Bukaresztu, pierwszy delegat bułgarski Tonczew oświadczył przed swoim wyjazdem, że zasadę polityki między Bułgaryą a Rumunią na przyszłość tworzyć musi rzeczywista, ścisła przyjaźń.

W tym tygodniu mieszana komisya ustalić ma granicę między Bułgaryą z jednej, a Serbią i Grecyą z drugiej strony.

Aneksya serbska.

Z Belgradu nadchodzi wiadomość, że rząd serbski wypracował projekt ustawy o aneksyi zdobytych terytoryów. Projekt przedłożony będzie Skupczynie na najbliższem jej posiedzeniu.

Rumunia po zawarciu pokoju.

Królewstwo rumuńscy wyjechali na pobyt letni do Sinaia.

Król Karol wystosował do swej armii rozkaz dzienny, w którym zapewnia, że nigdy nie zapomni tych dowodów miłości, które okazywali mu żołnierze owego pamiętnego dnia, gdy armia rumuńska po raz wtóry przekroczyła Dunaj. „Wasze radosne okrzyki — powiada król — odezwały się potężnem echem od Karpat hen poza Bałkan i napełniły serce moje dumą. Ponad wszelkie oczekiwania doszliście aż do wyżyn bułgarskich gór, a wasze przybycie wymusiło zawarcie pokoju bez przelewu krwi, powiększyło nasz kraj o znaczny szmat ziemi, wzmocniło w oczach wszystkich powagę Rumunii.

Żołnierze wracający do swych ognisk domowych z widoczną odznaką swego bohaterstwa na piersiach, z zadowoleniem powiedzą sobie, że zapisali jedną z najpiękniejszych kart w historyi swej Ojczyzny, a za to chwała niech będzie Wszechmocnemu!

Pozostawiamy swym następcom Rumunię silniejszą niż kiedykolwiek i bardziej ufną w bohaterstwo swych synów. Z całego serca dziękuję mojej drogiej armii, którą zawsze otaczać będę ojcowską miłością.“

Rada ministrów uchwaliła, aby dekret królewski ratyfikował pokój. Parlament, który zbierze się w jesieni, uchwali ustawę w sprawie aneksyi uzyskanych od Bułgaryi terytoryów. Rada ministrów poleciła oficerom z wojskowego instytutu geograficznego, aby zajęli się ustaleniem granicy.

Z Bukaresztu donoszą do *N. Fr. Presse*, że demobilizacya armii rumuńskiej potrwa miesiąc. Wojska, znajdujące się za Dunajem, poddane będą kwarantannie, prócz korpusu piątego, w którym nie było wypadku cholery.

Wedle obliczeń ministerstwa wojny, straciła armia rumuńska podczas kampanii przeciw Bułgaryi ogółem 308 żołnierzy. Przeważną część tych strat spowodowały rozmaite choroby, tylko drobna liczba żołnierzy poniosła śmierć od wystrzałów.

Rossya wobec Bułgaryi.

Riecz donosi, że reprezentanci świata finansowego, którzy u reprezentantów rządu zapytywali, czy prawdą jest doniesienie dzienników, iż Rossya przyrzekła Bułgaryi, że zwróci jej Adryanopol, otrzymali następującą odpowiedź: Jeśli Rossya otrzyma jednozgodnie mandat Europy do wyparcia wojsk tureckich z Adryanopola i Tracyi, a nadto gwarancyę, że żadnej przy tem szkody nie poniesie, to wówczas wystąpi z całą stanowczością przeciw Turcyi. Jeśli jednak Europa w tej sprawie nie będzie w jednomyślnej zgodzie, to wówczas, aby nie wywoływać zawikłań międzynarodowych, Rossya nie wystąpi sama jedna.

Krwawe starcia.

W okolicy But przyszło do starcia między wojskami greckiemi a drużyną bułgarską. Walka była bardzo zacięta, padło w niej wielu żołnierzy greckich. Banda bułgarska poniosła również wielkie straty.

Dzienniki tureckie podają, iż koło Koszikawak starł się oddział wojska tureckiego, wysłany na zwiady, z oddziałem bułgarskim, liczącym 85 ludzi. Oddział bułgarski został otoczony i wzięty do niewoli.

Sprawa turecka.

Z Wiednia donoszą: Bawiącą tu deputacyę adryanopolską wzmocniło jeszcze kilku członków, przybyłych z Adryanopola. Delegacya podzieliła się na dwie grupy, aby módz szybciej objechać stolice europejskie. Jedna grupa odjeżdża dziś do Petersburga, druga zaś do Londynu.

Berl. *Tageblatt* donosi, że wysłana przez Młodoturków do Petersburga deputacya nie będzie przyjęta przez rząd rossyjski, gdyż Rossya nie myśli w kwestyi Adryanopola ustąpić.

Wedle wiadomości z Konstantynopola, Porta usiłuje odwieść Francyę od trójporozumienia, aby zabezpieczyć się przed akcyą francusko-rossyjską o wrogich dla Turcyi celach. Porta zamierza mianowicie udzielić Francyi daleko idących koncesyj celem zabezpieczenia francuskich kapitałów włożonych na rzecz Turcyi, a w szczególności chce Francyi zapewnić koncesyę na budowę długiej linii kolejowej w Anatolii.

Rokowania w tej sprawie prowadzi w Paryżu b. minister skarbu Dżawid bey. W każdym razie uderzający jest fakt, że ambasador francuski nie był obecny, gdy wielki wezyr dał zastępcom mocarstw odpowiedź odmowną na ich wspólną demarche u Porty.

Ostre napomnienie sir Greya pod adresem Turcyi w sprawie Adryanopola wywołało w Konstantynopolu bardzo przykre wrażenie. W kołach bardzo dobrze poinformowanych zapewniają, że możliwość porozumienia wprost z Bułgaryą wysunęła się obecnie na plan pierwszy.

Po wielkiem święcie Ramazanu odbędą się koło Adryanopola manewry, w których wezmą udział wojska tureckie w liczbie 150.000.

W Adryanopolu nie ustaje praca nad wzmocnieniem fortów. Codziennie nadchodzą pociągi z materyałami wojennymi.

Temps donosi z Petersburga, że projekt rossyjski, aby nie pozwolono Turcyi podwyższyć ceł i wogóle ją bojkotowano pod względem finansowym, nie trafił do przekonania Francyi, albowiem takie postępowanie odbiłoby się niekorzystnie na interesach francuskich.

Wedle *Fr. Ztg.* daje się w Konstantynopolu odczuwać wpływ Grecyi, która namawia Portę, aby obsadziła terytorya z tamtej strony granicy, ustanowionej traktatem bukareszteńskim między Bułgaryą a Turcyą. Idzie mianowicie o terytorya na wybrzeżu morza Egejskiego, których utrata odcięłaby zupełnie Bułgaryę od morza.

Uszczuplenie terytoryalne Turcyi.

Po zawarciu pokoju w Bukareszcie stała się ostatecznie faktem utrata rozległych dzierżaw przez Turcyę. Jestto dalszy tylko krok naprzód w tym procesie rozkładowym, który ujawnił się co do Turcyi już na przełomie XVII. i XVIII. wieku.

W roku 1698 na podstawie pokoju w Karłowicach Turcya straciła: Węgry, 125.000 klm. kw.; Pogranicze wojskowe 19.573 klm. kw.; Sławonię 9436 klm. kw.; Podole, które odzyskała Polska, 420.018 klm. kw.

W roku 1774: Bukowinę, 10.442 klm. kw.; Krym, 63.446 klm. kw.; krainę Azowską 40.000 klm. kw.; krainę Gherson 30.000 klm. kw.; Besarabię 45.632 klm. kw.

W roku 1829: Achalzig i Poti 10.000 klm. kw.; Mołdawię i Wołoszczyznę 131.534 klm. kw.

W roku 1830: Serbię (pierwszą część) 37.224 klm. kw.

W roku 1832: Grecyę 44.457 klm. kw.

W roku 1878: Bośnię i Hercegowinę 51.027 klm. kw., Bułgaryę 96.354 klm. kw., Serbię 11.079 klm. kw., Czarnogórze 5119 klm. kw., Kars 25.000 klm. kw., Cypr 9282 klm. kw.

W roku 1881: Tessalię, 20.000 klm. kwadr.

W roku 1913: Tracyę, Macedonię, Kretę i wyspy Egejskie, mniej więcej 174.718 klm. kw.

Dawne posiadłości europejskie Turcyi wynosiły 1,091.801 klm. kw. Obecnie Turcyi pozostało w Europie tylko 10.000 klm. kw.

W Afryce Turcya straciła:
W roku 1830: Algier.
W roku 1881: Tunis.
W roku 1912: Trypolis.

Turcya zatem straciła tam wszystkie swoje posiadłości, które wynosiły 700.869 klm. kw. Posiadłości tureckie w Azyi wynoszą mniej więcej 1,768.800 klm. kw. Razem tedy z posiadłościami w Europie obszar obecny Turcyi wynosi 1,778.800 klm. kw., tymczasem były czasy, gdy państwo tureckie rozciągało się na przestrzeni przeszło pięciu milionów klm. kw.

Rzym. W kwestyi wysp Egejskich — jak słychać — zapadła decyzya, że zostaną zwrócone Turcyi tylko pod warunkiem, jeśli faktycznie pozostaną w posiadaniu Turcyi.

Ateny. Prezydent ministrów Venizelos udał się z Salonik do Belgradu, gdzie odbędzie konferencyę z prezydentem ministrów Pasiczem. W poniedziałek jednak wraca z powrotem do Aten i weźmie udział w tryumfalnem przyjęciu króla Konstantyna w Atenach.

Berlin. *Berl. Tagbl.* donosi, że poseł turecki w Petersburgu z powodu licznych nieporozumień zostanie odwołany.

Konstantynopol. W Adryanopolu aresztowano trzech oficerów bułgarskich; zdaje się, że jeszcze inni oficerowie ukrywają się w mieście.

KRONIKA.

Lwów, 16 sierpnia.

Kalendarz. Niedziela (17 sierpnia): Anastazego. — Drogosława. — Ot. w E.

Wschód słońca o godzinie 4·19 rano, zachód słońca o 6·39 po południu.

Poniedziałek (18 sierpnia): Heleny kr. — Dobrowita. — Ewsychnia m.

Wschód słońca o godzinie 4·20 rano, zachód słońca o godzinie 6·37 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 15 stopni Cel.

— Kalendarzyk myśliwski W miesiącu sierpniu wolno polować na: jeleni, kozły, (rogacze), przepiórki, dzikie gołębie, padwy i drobie, ptactwo wodne i błotne a od połowy miesiąca także na bażanty i kuropatwy.

Sprzedawać nie wolno: zające, jarząbków, głuszców, cietrzewi, przepiórek.

Przez cały rok wykluczone są z polowania, a tem samem sprzedaży: łanie, sarny (kozy), cielęta, śpiczaki, tudzież kury głuszców i cietrzewi.

— Najj. Pan darował resztę kary 85 więźniom. Z ułaskawionych przypada 10 na męski zakład karny w Stanisławowie, 5 na męski zakład karny we Lwowie, a 2 na żeński zakład karny we Lwowie.

— Wiceprezydent Rady szkolnej dr. Dembowski w kolonii wakacyjnej uczniów. Z Poręby Wielkiej piszą nam: IX. kolonia wakacyjna uczniów, wysłana z ramienia „krakowskiego Towarzystwa kolonii dla uczniów szkół średnich Krakowa i Podgórza" na dwumiesięczne letnie wywczasy do Poręby Wielkiej, gościła w swych progach dnia 13 sierpnia Wiceprezydenta Rady szkolnej dr. Ignacego Dembowskiego. O godzinie 4 po południu przybył dr. Dembowski do kolonii w towarzystwie stałego jej opiekuna JE. Antoniego hr. Wodzickiego, powitany przez kierownika instytucyi prof. Władysława Kocha i chór uczniów, który pod batutą ucznia Karola Ostrowskiego odśpiewał u progów kolonii powitalną pieśń: „Witajcie nam".

Następnie oprowadzany po gmachu kolonii przez kierownika zwiedzał Wiceprezydent ubikacye gospodarskie: spiżarnię, kuchnię i jadalnię, dopytując się o zapasy żywności dla uczniów i o najważniejsze artykuły spożywcze. Wprowadzony do pięknie przystrojonej sali „teatralnej", przyjęty został gromką pieśnią „roty" Konopnickiej, gdzie następnie wysłuchał właściwego powitania kierownika kolonii prof. Kocha, który w serdecznych słowach dziękując za odwiedziny, wyraził wdzięczność i podziękowanie Wiceprezydentowi, że tenże spowodował wydanie znanego okólnika do dyrekcyj szkół średnich w Galicyi w sprawie zakładania kolonij wakacyjnych w kraju, a tem samem przyczynił się do rozszerzenia idei tak szlachetnej i humanitarnej. Dziękując zarazem za drogocenny tegoroczny dar Rady szkolnej krajowej w formie warsztatu stolarskiego z przyborami, przeznaczonymi do użytku uczniów na kolonii, kierownik wzniósł okrzyk: Niech żyje! który uczniowie z zapałem powtórzyli, poczem uczeń St. Buchała w asystencyi kolonistów A. Stankiewicza i Kozika, wręczając bukiet z polnych kwiatów i gustownie wyrysowany adres przez ucznia Semmlera z podpisami 53 kolonistów, przemówił w gorących, a szczerych słowach, wyrażając radość z powodu tak miłych odwiedzin. Po tych przemowach Wiceprezydent zabrawszy głos, w pięknych słowach dziękował kierownikowi i uczniom za przyjęcie, a określając zadanie ucznia na wakacyach w koloniach, zachęcał do pracy, życząc uczniom użycia błogich chwil wśród piękna przyrody i wzmocnienia sił do zajęć szkolnych.

W dalszym ciągu zwiedzał Wiceprezydent 12 mieszkalnych pokoi kolonistów, oglądał w pokojach kierownika bibliotekę zakładową, dary książek i czasopism dyr. Zawilińskiego, przeglądał zbiory roślin i zielniki uczniów, zbiory minerałów i owadów, gazetkę wakacyjną „Nasze życie", liczne fotografie wykonane przez fotografów kolonii, wśród nich w większym formacie odbitkę zeszłorocznej fotografii z pobytu Najd. Arcyksięcia Karola Stefana w kolonii, a ofiarowaną obecnie przez hr. Wodzickiego, dalej oprawy książek tegorocznych introligatorów uczniów, interesujące się przytem statystyką uczniów, ich stanem zdrowia i ich różnorodnemi generaliami. Tymczasem na boisku ugrupowali się koloniści do wspólnej fotografii z Wiceprezydentem.

Obdarzywszy kolonistów przysmakami i zwiedziwszy miejscową szkołę ludową, opuścił Wiceprezydent, żegnany gorąco, Porębę Wielką. *K.*

— Port państwowy na Wiśle w Nadbrzeziu. W r. 1908 oddany został do ogólnego użytku kosztem niespełna 1 miliona koron port handlowy i zimowy na Wiśle w Nadbrzeziu, który służy do przeładowania towarów z wagonów kolejowych na statki rzeczne i naodwrót, przybywających drogą wodną lub kolejową do Nadbrzezia, a przeznaczonych dla Sandomierza względnie dalszych miejscowości Królestwa Polskiego, bądź też importowanych do Galicyi.

Z Wisły prowadzi do portu kanał wjazdowy długości 600 m., szeroki 15 m., w dnie, ubezpieczony obustronnie opaskami faszynowymi, ubezpieczonymi narzutem kamiennym.

Basen portowy składa się z dwóch części, a mianowicie, pierwszej, długiej 352 m., szerokiej 45 metr., położonej u wylotu kanału wjazdowego, a przeznaczonej dla właściwego ruchu towarowego przy normalnych i średniowysokich stanach wody i z drugiej części szerszej, prawie kwadratowej, o długości i szerokości blisko 100 m., przeznaczonej do obracania statków wyjeżdżających z portu, tudzież do ruchu towarowego przy wysokich stanach wody.

Ruch przeładowczy towarowy odbywa się głównie na lewym brzegu basenu portowego, oryentując się od wjazdu do portu kanałem portowym i w tym celu urządzone są tam bulwary kamienne, a mianowicie niski bulwar długości 330 m dla niskiej platformy, a następnie wysoki długości 125 m., dla wysokiej platformy ładowniczej.

Obydwie platformy wyposażone są ogółem w 4 magazyny typu kolejowego wraz z otwartemi ładowniami.

Port połączony jest ze stacyą kolei państwowych w Nadbrzeziu torem przemysłowym, od którego odgałęziają się w porcie tory do wysokiej i niskiej platformy dla pociągów kolejowych i dla ruchu żurawi.

Do przeładowywania towarów służą trzy żurawie parowe, a jeden ręczny, każdy o udźwigu po 2 tonny, poruszające się na torach kolejowych.

Po prawej stronie basenu portowego, przeznaczonej dla wyładowania towarów drogą kołową do portu przybywających, znajdują się na wysokim nasypie warsztaty okrętowe, wyposażone w najnowsze maszyny robocze do obróbki żelaza, metali i drzewa, pędzone maszyną parową o sile 25 koni parowych, które to warsztaty przeznaczone są do wykonywania napraw państwowych parostatków i bagrów.

Na równi pochyłej od warsztatów do basenu umieszczony jest wyciąg mechaniczny dla parostatków, tak zwany helling, na którym statki przeznaczone do naprawy, wyciąga się z łatwością do góry, a po dokonanej naprawie spuszcza się napowrót do wody.

Obok warsztatów okrętowych rozmieszczone są w obrębie portu różne magazyny z zapasami materyałów żelaznych, drzewnych, farb, smarów i innych materyałów, potrzebnych do konserwowania i napraw państwowych parostatków i bagrów.

Port obwiedziony jest dookoła wysokim wałem powodziowym, łączącym się z wałem powodziowym Wisły, na którym po stronie lewej wznosi się budynek zarządu portowego, mniejwięcej we środku portu, zaś u początku wąskiego basenu budynek urzędu cłowego.

Nietylko zarząd portu, ale też i cały ruch przeładowczy prowadzi Administracya państwa bezpośrednio, a współdziałanie organów kolejowych i cłowych z organami państwowego Zarządu budowli wodnych unormowane jest odpowiednim regulaminem służbowym. W porcie stacyonowanych jest zawsze kilka parostatków państwowych dla celów regulacyi Wisły, tudzież łódź motorowa „Iskra", służąca dla przewozu pasażerów i pakunków z portu do sąsiedniego Sandomierza i napowrót. Przewóz ten jest zakładem państwowym.

Niedawno zbudowany port okazał się już teraz środkiem bardzo pożytecznym do rozwoju handlu i ruchu między sąsiedniemi państwami, jak świadczą następujące cyfry:

W roku 1911:

Przewieziono z portu do Sandomierza ogółem towarów . . . . 4.669·5 ton
osób 24.734
Przeładowano zaś z galarów do wagonów kolejowych i odwrotnie razem . . . . 23.751·6 ton
Ogólny dochód z ruchu w porcie, nie licząc dochodu zarządu kolei państwowych, wynosił w r. 1911 . . . . 44.567·80 K
ogólny rozchód wynosił w tym czasie . . . . 15.990·30 „
tak, że czysty zysk Zarządu państwowych budowli wodnych wynosił . . . . 28.577·50 K

W roku 1912:

Przewieziono z portu do Sandomierza ogółem towarów . . . 5.296·08 ton
osób 29.641
Przeładowano zaś z galarów do wagonów kolejowych i odwrotnie razem . . . . 30.066·26 ton
Ogólny dochód z ruchu w porcie, nie licząc dochodu kolei państwowych, wynosił w r. 1912 55,535·27 K
ogólny rozchód wynosił w tym czasie . . . . 21.894·16 „
a zatem czysty zysk Zarządu państwowych budowli wodnych wynosił . . . . 33.641·11 K

W ruchu wywozowym przeważną część stanowi węgiel kamienny, przeznaczony dla zakładów przemysłowych Królestwa, następnie maszyny rolnicze, wody mineralne itp., zaś przeważną część towarów importowanych stanowią płody rolnicze Królestwa, a między niemi znaczna ilość buraków do cukrowni galicyjskich.

Niedawno przeprowadzili szczegółową inspekcyę portu radcy Dworu w Namiestnictwie dr. Stanisław Ustyanowski i Fryderyk Blum, których oprowadzali kierownik ekspozytury kierownictwa regulacyi Wisły w Tarnobrzegu, inż. Semkowicz, tudzież pełniący obowiązki zarządcy portu inż. Gaspary i udzielali żądanych informacyj.

Wspomniani radcy Dworu przy tej sposobności objechali część Wisły od Nadbrzezia do ujścia Sanu, oraz dolny bieg Sanu od Rudnika do ujścia celem stwierdzenia wielkiego postępu robót regulacyjnych i przekonali się przytem, że wykonane roboty regulacyjne od kilkakrotnych wielkich wód, jakie miały miejsce w czerwcu, lipcu i sierpniu b. r., w ogólności znaczniejszych uszkodzeń nie doznały.

W objeździe części Wisły wzięli udział także inż. Semkowicz, a w objeździe dolnego Sanu st. inżynier Antoni Langer, kierownik regulacyi dolnego Sanu w Nisku.

— Wybory do Rady powiatowej. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie rozpisało wybór uzupełniający jednego członka Rady powiatowej w Przemyślu z grupy gmin miejskich na dzień 25 września b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom starostwo.

Ponieważ rozpisany obwieszczeniem Prezydyum Namiestnictwa z 12 lutego 1913 L. 3115/pr. wybór uzupełniający jednego członka Rady powiatowej w Tarnowie z grupy gmin miejskich, z miasta Tarnowa, uznała wspomniana Rada powiatowa po myśli § 29 ord. wyb. pow. za nieważny, rozpisało Prezydyum Namiestnictwa ponownie wybór uzupełniający jednego członka Rady powiatowej w Tarnowie z tejże grupy na dzień 22 września 1913.

Wyboru tego dokona Rada gminna miasta Tarnowa.

— Miejsca wolne dla urlopników. Krajowe Biuro pośrednictwa pracy we Lwowie przypomina, że termin nadsyłania zgłoszeń wolnych miejsc dla urlopników w r. 1913 upływa z dniem 20 sierpnia b. r.

Ktoby zatem miał wolne miejsce dla oficyalisty, sługi, robotnika fachowego czy zwyczajnego i t. p. w miesiącach wrześniu lub październiku b. r. ewentualnie i później, zechce pod adresem: „Krajowe Biuro pośrednictwa pracy przy Wydziale krajowym we Lwowie" podać swoje imię i nazwisko, dokładny adres, następnie jakie miejsce wolne, względnie liczbę takich miejsc wolnych, wysokość płacy, względnie innego wynagrodzenia w naturaliach i t. p., tudzież inne warunki, a wreszcie dzień, w którym to miejsce ma być objęte.

Zgłoszenia nadesłane po terminie powyżej podanym nie będą mogły być umieszczone w liście miejsc wolnych dla urlopników w Galicyi w r. 1913, którą to listę rozeszle Krajowe Biuro pośrednictwa pracy do wszystkich oddziałów wojskowych, rekrutujących się z naszego kraju.

Kandydaci, reflektujący na którąkolwiek wolną posadę, zwrócą się wprost pod adresem w liście powyższej podanym.

— Polskie Tow. śpiewackie „Gędźba" we Lwowie dokonało na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu gruntownej reorganizacyi, która nada mu szerszy kierunek działalności i dozwoli oprzeć pielęgnowanie śpiewu na głębokiej podstawie. Uchwalono zmianę statutu, na podstawie którego Towarzystwo rozpocznie pracę: otworzy szkołę śpiewu choralnego (dla pań i panów), zorganizuje na tej podstawie chór mieszany oraz męski a capella.

Na temże walnem zgromadzeniu uzupełniono wydział przez wybór p. J. Procyszyna wiceprezesem, p. A. Massara sekretarzem i p. K. Pietrzaka gospodarzem. Wszelkie pisma do Towarzystwa należy tymczasowo odsyłać na ręce p. Kazimierza Pietrzaka, Lwów, Nowomurarska l. 8.

— Zamknięcie kursu tapicerskiego. W dniu 9 b. m. zamknięty został w Instytucie technologicznym zawodowy kurs tapicerski dla majstrów i czeladników, urządzony staraniem Instytutu technologicznego i Stow. przem. tapicerów we Lwowie. Kurs ten trwał przez 5 tygodni, a ostateczne rezultaty okazały się bardzo dodatnie. Na kurs uczęszczało 7 majstrów i 5 czeladników.

— Wyścigi konne w Krakowie. Dnia 13 b. m. odbyły się na torze wyścigowym w Krakowie wyścigi konne 3 pułku ułanów. Na trybunach i na placu zebrała się licznie publiczność i wojskowość. Na trybunie sędziów zasiedli: pułkownik bar. Diller, podpułkownik Reiss i majorzy hr. Firmian, Kawecki i Bzowski. Wynik wyścigów był następujący:

I. Bieg t. zw. ciężki. Meta 3200 m. Do biegu stanęło 5 koni. 1. „Kis Lykurg" pod porucznikiem Wellnerem. 2. „Kamilla" pod porucznikiem Ostermanem. 3. „Halkyone" pod porucznikiem Jonaksem.

II. Bieg myśliwski. W tym biegu jeździli szeregowcy 3 pułku ułanów. Startowało 15

koni. Pierwszy przybył Bury, szeregowiec drugiej eskadrony.

III. Bieg lekki. Meta 4000 m. Do biegu stanęło 5 koni. 1. „Ludwig“ pod porucznikiem Ambrosem. 2. „La Matula“ pod porucznikiem Zlamalem. 3. „Jeremiasz“ pod porucznikiem hr. Coreth.

IV. Bieg podoficerów. Meta 3200 m. Do biegu stanęło 12 koni. 1. Wachmistrz Wróblewski z drugiego szwadronu. 2. Kapral Stachura. 3. Franciszek Łoza. W tym biegu zdarzyły się trzy wypadki. Zaraz po starcie przy pierwszej przeszkodzie, t. zw. trybunowej, spadł z konia jeden z jeźdźców, kapral Lis. Ciężko rannego, ze złamaną ręką, odwieziono do szpitala. W drugiem okrążeniu toru spadło dwóch jeźdźców; obaj lekko ranni.

V. Bieg nowicyuszów. Meta 2800 m. Do biegu stanęło 6 koni. 1. „Szaci“ pod rotmistrzem Brabecem. 2. „Lady“ pod porucznikiem Stulpasem. „Bombon“ pod porucznikiem Fr. Pryliński. W tym biegu funkcyonował totalizator; płacono za 10:19 kor.

VI. Bieg. Bielskie Steeplechase. Meta 4009 m. Startowało 5 koni. 1. „Vera Violetta“ pod porucznikiem hr. Coreth. 2. „Karana“ pod porucznikiem Abrosem. 3. „Kasimir“ pod porucz. Fürerem. Totalizator płacił za 10:22.

VII. Bieg fundacyi Mertensa dla koni nowozaciężnych. Meta 2400 m. Biegały 4 konie: 1. „My Najemnik“ pod porucznikiem Sluką. 3. „My Nadir“ pod rotmistrzem Brabecem. 3. „Nepomu“ pod porucznikiem hr. Coreth. Po ostatnim biegu nastąpiło rozdanie honorowych nagród dla oficerów-jeźdźców; żołnierzom rozdano nagrody pieniężne.

— **Ze zdrojowisk i uzdrowisk.** Tegoroczny sezon letni w naszych miejscowościach kuracyjnych, mimo niesprzyjającej pogody, wykazuje dość znaczną frekwencyę gości. Napływ letników jest liczny. W poszczególnych miejscowościach bawi następująca liczba osób: w Ciechocinku (Król. Polsk) 9593, w Zakopanem 7832, Krynicy 6295, Ojcowie (Król. Pol.) 3300, Truskawcu 3252, Szczawnicy 3023, Lubieniu 2492, Rabce 2478, Rymanowie 2200, Konstancinie (Król. Polsk.) 2146, Jaremczu 1500, Nałęczowie (Król. Pol.) 1378, Solcu (Król. Polsk.) 1205, Żegiestowie 528, Czarnieckiej Górze (Król, Pol.) 463, Niemirowie 460, Witowej 436, Pohulance nad Dźwiną 427, Burkucie 159, Wiśle na Śląsku 142.

W sanatoryach i lecznicach frekwencya przedstawia się następująco: Sanatoryum dr. Chramca w Zakopanem 1220 osób, lecznica dr. Tarnawskiego w Kosowie 226, zakład dyet. dr. Skórczewskiego w Krynicy 221, sanatoryum dr. Dłuskiego w Zakopanem 102, zakład wodoleczniczy dr. Kołączkowskiego w Szczawnicy 87, sanatoryum dr. Michalika w Worochcie 86, zakład leczniczy dr. Zarzyckiego w Krynicy 67, zakład wodoleczniczy dr. Żurakowskiego w Tatarowie 54, sanatoryum dr. Woytkowskiego w Kisielce 36, zakład „Piast“ w Wiśle na Śląsku austr. 24.

— **Krynicy i Zakopanemu** poświęciły krakowskie *Nowości Ilustrowane* w ostatnim swoim numerze sporo miejsca. Z Krynicy przynoszą one zdjęcia z werandy cukierni i z parku. Poznajemy tutaj dobrze znane nam postaci literatów i artystów, oraz dwu kuracyuszy-jubilatów: radcę Dworu Struszkiewicza i konsula Świerczewskiego; w Zakopanem upamiętniły „tydzień tatrzański“: poświęcenie kamienia węgielnego pod Muzeum im. dr. Chałubińskiego oraz jedenastą rocznicę wygrania sporu o Morskie Oko.

△ **W wozach miejskiej kolei elektrycznej** znaleziono 13 b. m.: parę rękawiczek damskich, 2 parasole, ręczną walizkę, zawierającą szczotkę i wzory malarskie i papierośnicę.

△ **Zamachu samobójczego** dokonała we czwartek w nocy Karolina C., żona dozorcy domu pod l. 67 przy ul. Gródeckiej. Desperatce, która wypiła szklankę terpentyny, udzieliło pomocy pogotowie Tow. ratunkowego, a po przepłukaniu jej żołądka pozostawiło ją w opiece domowej. Powodem zamachu były niesnaski rodzinne.

△ **Napad.** Na oficyanta kolejowego p. Henryka Weissa, który szedł w towarzystwie kilku kolegów, napadła we czwartek w nocy u zbiegu ul. Kordeckiego i Leszczyńskiego gromada podpitych nożowców, którzy wyszli z jednej z okolicznych szynkowni. Towarzysze p. Weissa wyszli z nieznacznemi kontuzyami, p. Weissowi zaś bandyci zadali sześć ran nożami, a to dwie w głowę, trzy w plecy, a jedną w podudzie, zdarli zeń marynarkę i kapelusz. Ofiarą napadu zaopiekowało się wracające właśnie od innego wypadku ul. Gródecką pogotowie Tow. ratunkowego, a po zaopatrzeniu prowizorycznem na stacyi ratunkowej, odstawiło do szpitala powszechnego.

△ **Sprytna złodziejka.** Mieszczanka Paulina Bowarko z Gródka Jagiellońskiego, kupowała onegdaj w południe na ul. Bożniczej chusteczki. Wtem przystąpiła do niej jakaś kobieta i zaczęła jej tłumaczyć, że chusteczki te nie są tyle warte, ile kupiec żąda, że gdzieindziej można dostać lepszych i t. p. Po chwili kobieta oddaliła się, a po jej odejściu Bowarko zauważyła, że wraz z nią znikł jej pulares ze 156 kor. Bowarko puściła się natychmiast za tą kobietą w pogoń i zdołała ją przytrzymać. Złodziejka początkowo „obraziła się“, ale w końcu upuściła pulares na ziemię. Sprowadzono ją więc na policyę, gdzie przedstawiła się jako Antonina Taut z Tarnopola.

△ **Wypadek z bronią.** Jan Juracz, 17-letni chłopak straszył rewolwerem 12-letniego Alojzego Zwaryczewicza. Wtem rewolwer wypalił, a kula ugodziła Zwaryczewicza w lewą rękę. Na szczęście rana nie jest ciężka.

△ **Cudem ocalone.** Trzyletnie dziecko dozorczyni domu pod l. 3 przy ul. Sobieskiego wpadło wczoraj w południe do 7 m. głębokiego kanału. Padając, zaczepiło sukienką o jakąś belkę i temu zawdzięcza życie. Dziecku pospieszył z pomocą dozorca kanałów Dmytro Korman, a gdy robił wymówki matce, że tak małe dziecko bez opieki puszcza na ulicę, matka zamiast podzięki, obsypała go obelgami.

△ **Ogień pokojowy.** W mieszkaniu Franciszka Peszka pod l. 155 przy ul. Żółkiewskiej zajęła się ściana. Zawezwana straż pożarna ugasiła ogień. W mieszkaniu było troje małych dzieci, gdyż rodzice udali się na odpust do Winnik. Na szczęście sąsiedzi w czas zauważyli dym i temu dzieci zawdzięczają ocalenie.

△ **Bandyci.** Aresztowano awanturnika Edwarda Bufiego, który dobrawszy sobie kilku kolegów, napadał na drodze przechodniów. I tak szajka ta pobiła ciężko Pietra Dackę, ucznia, Stanisława Kuśnierza, murarza i Stanisława Dackę, sztukatora. Bandyci operowali na Gródeckiem, gdzie też aresztowano Bufiego, a znani już są i inni członkowie tej szajki.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: w Karlsbadzie, dr. Walenty Kretowicz, lekarz, znany szerokim kołom polskiego społeczeństwa.

— **Znowu hojny zapis.** W dniu 4 b. m. zmarł w Warszawie obywatel i przemysłowiec, ś. p. Jan Gieller, właściciel kamienicy przy ul. Wspólnej l. 37. — Zmarły przez szereg lat prowadził zakłady masarskie na szeroką skalę i dzięki pracowitości zdobył majątek, który przekazał na cele użyteczności publicznej. Oprócz wielu legatów, między którymi figuruje suma 2.000 rubli na sanatoryum w Rudce, oraz 5000 rubli na Tow. gniazd sierocych, znajdujemy imponujący zapis, nie pozbawiony doniosłego znaczenia dla nauki polskiej. Zmarły zapisał mianowicie 10.000 rubli szpitalowi Dzieciątka Jezus w Warszawie, na założenie pracowni do badań kliniczno-dyagnostycznych przy oddziale chorób wewnętrznych, oraz 40.000 rubli na rzecz warszawskiego Tow. lekarskiego, z zaznaczeniem, aby odsetki od tej sumy były używane na prowadzenie tej pracowni, która ma nosić imię „małżonków Maryi i Jana Giellerów“. Testator w ostatniej swej woli rozporządził, aby całkowitem urządzeniem pracowni, jej kierownictwem i dożywotnem prowadzeniem zajął się dr. Czesław Otto, znany z wielu prac naukowych, b. ordynator kliniki uniwersyteckiej przy szpitalu Dzieciątka Jezus w Warszawie.

— **Olbrzymi pożar.** Z Budapesztu donoszą, że w miejscowości Bacs Uljak pożar zniszczył 40 domów.

— **700 rocznica założenia miasta.** W Freudenthal odbywają się wczoraj i dziś uroczystości z powodu 700-nej rocznicy założenia miasta; w związku z temi uroczystościami otwarto wczoraj wystawę przemysłową. W uroczystościach wzięli udział: Najdost. Arcyksiążę Eugeniusz, P. Minister handlu Schuster i Prezydent kraju hr. Coudenhove.

— **Pomnik w Teresinie.** Na miejscu zabójstwa ks. Władysława Druckiego-Lubeckiego w Teresinie wzniesiono pomnik. Pomnik utrzymany jest w stylu staro-greckim. Poświęcenie pomnika odbyło się w tych dniach. Na pomniku mieści się napis: „Władysław Drucki-Lubecki zakończył życie dnia 21 kwietnia 1913 r. Gotowe serce moje dla Ciebie Boże. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzie otrzymają“.

— **„Tajemnice Warszawy...“** Czytamy w *Kuryerze Warszawskim*: W okolicy ulicy Obozowej, gdzie niedawno ofiarą morderstwa padło dwu młodych ludzi, w chwili obecnej zachodzi rekord zbrodni, napaści i bójek. Pod tym względem zaćmiła ona już smutną sławę krwawej Woli, Sadurek, Czystego i innych miejscowości pod Warszawą, gdzie nóż i rewolwer są w codziennym użytku.

Oto bowiem na niewielkiej przestrzeni, pomiędzy polami wojskowemi, powązkowskiemi, ulicą Górczewską, plantem kolei obwodowej i Młynarską, przeciętej przez dwie główniejsze ulice Płocką i Obozową, z rogatkami tejże nazwy w środku i z mnóstwem zaułków i pustkowi, od początku lutego zabito 17 osób.

O mordach tych nie zawsze dowiaduje się prasa. Dwa tygodnie temu do glinianki, położonej na końcu ulicy Płockiej, wrzucono zabitego podmajstrzego mularskiego, którego wpierw ograno w karty, a jednocześnie w jednym z zaułków położono trupem jakiegoś przechodnia. Faktem zaś jest, że co tydzień, w nocy, z soboty na niedzielę, lub w noc poniedziałkową, ginie tam ktoś z rąk morderców.

Krwawe plamy „tajemnic Warszawy...“

— **Telefony w Warszawie.** Ilość abonentów telefonicznych w Warszawie wynosiła w ostatniem półroczu 30.125.

Kronika prowincyonalna.

§ Z Wieliczki, W poniedziałek dnia 18 sierpnia b. r. w dzień urodzin Najj, Pana będzie kopalnia soli w Wieliczce dla zwiedzających rzęsiście oświetlona. Zjazd do kopalni rozpocznie się szybem Arcyksięcia Rudolfa o godz. 1·30 i 2·30 po południu.

Wstęp do kopalni kosztuje 5 kor. od osoby, z użyciem windy parowej 6 kor.

Biletów wstępu będzie można nabyć przedtem w Krajowym Związku turystycznym w Krakowie ul. Szpitalna 36, w dniu zaś zwiedzenia przy kasie przed szybem zjazdowym.

Pociągi odchodzą z Krakowa do Wieliczki o godzinie 12·42 (pociąg nadzwyczajny), 1·30 po południu, z Wieliczki zaś do Krakowa o godz. 5·32, 6·49 (pociąg nadzwyczajny) 8·50, 9·50 i 10·45 wieczorem.

§ Pracownia kwiatów sztucznych powstała w Radomyślu, założona przez tamtejsze ruchliwe Towarzystwo Pomocy przemysłowej. Pracownia, pozostająca pod kierownictwem fachowo wykształconej instruktorki, wykonuje wszystkie w zakres kwieciarstwa sztucznego wchodzące kwiaty, a więc: dekoracyjne, kościelne, wieńce pogrzebowe, kwiaty artystyczne i t. d.

Wyroby pracowni przedstawiają się bardzo ładnie, a że i ceny są niewysokie, należy przypuszczać, iż społeczeństwo poprze usiłowania tamtejszej Pomocy przemysłowej, zwłaszcza, iż w pracowni znajdują zatrudnienie bardzo ubogie dziewczęta, dla których w obecnym okresie tak dotkliwych przesileń i klęsk, kwieciarstwo stanowi źródło bardzo potrzebnego zarobku.

§ Topielec. Dnia 12 b. m., w rzece Tanwi pod Ulanowem wyłowiono zwłoki około 3 lata liczącego chłopca, blondyna, krótko strzyżonego, ubranego jedynie w czerwoną sukienkę w czarne kraty.

Niewiadomo, zkąd pochodzi, prawdopodobnie przyniosła go rzeka Tanew z której wsi, nad górnym jej brzegiem w Rossyi położonych.

Kronika zagraniczna.

* Testament Bebla. W testamencie rozporządził zmarły August Bebel, ażeby zwłoki jego spalono. Gdyby zmarł w miejscowości, gdzie palenie zwłok jest niedozwolone, natenczas mają zwłoki zostać przewiezione do miejscowości, gdzie to uczynić wolno. Wybór miejsca spalenia zwłok pozostawił zmarły krewnym, lub gdyby ci tego nie uczynili, ma się tem zająć zarząd partyi socyalno-demokratycznej. Popioły mają zostać złożone w szkatułce lub urnie i przewiezione do Szwajcaryi, gdzie mają być złożone obok urny zmarłej przed niedawnym czasem żony jego, na cmentarzu centralnym w Zurychu.

* Napowietrzny omnibus. W Lucernie trwają prace nad zmontowaniem hydroaeroplanu, w którymby było miejsce prócz pilota jeszcze na sześciu pasażerów. Byłby to pewnego rodzaju omnibus napowietrzny.

* Echa niepokojów w Portugalii. Policya znalazła w chacie, stojącej samotnie w polu w pobliżu Lizbony, 10 nabojów dynamitowych, rewolwery, pistolety, sztylety, oraz wiele egzemplarzy manifestów, który w imieniu cywilnego i wojskowego komitetu rewolucyjnego podpisał Joao Duarte. Policya aresztowała go w jednej ze wsi w pobliżu Lizbony i znalazła przy nim wiele obciążającego materyału,

Wiedeń, 13 sierpnia.

(Kottingbrunn. — Z Badenu. — Wiedeńskie teatry. — Korff i mlle. Polaire. — „Studio“ o Lewandowskim).

Kottingbrunn to mała miejscowość na linii Południowej. Przez 11 miesięcy w roku cicho w tej wiosce i pusto, gwarno natomias tprzez 4 tygodnie letnie, taki bowiem czas trwa w Kottingbrunnie „meeting“ wyścigów konnych. Przez niespełna miesiąc jest Kottingbrunn ludny i wesoły, przemienia się w stolicę sportową pełną automobilów i fiakrów, przepełnioną sportsmanami i mnogą rzeszą ludzi „żyjących“ z wyścigów konnych, jako to: trenerami, dżokejami, „sztalmajstrami“, „bookmacherami“ i t. d. Język niemiecki przeważa, ale często słychać w czasie „meetingu“ i angielszczyznę i język węgierski.

Około godz. 4 rano rozpoczyna się w Kottingbrunnie życie. O tym czasie konie wyścigowe, poowijane w sukna i chusty, wyprowadzają chłopcy stajenni na „training“ ranny. Cały tor zapełnia się końmi i ludźmi. Od 4 do 6 godziny zrana trwa „training“, któremu przypatruje się nieliczna publiczność zawodowa: właściciele stajni wyścigowych, trenerzy, dżokeje i sprawozdawcy gazet sportowych.

Po rannych próbnych biegach odbywa się inspekcya stajni, którą przedsiębiorą trenerzy. Każdy koń zostaje starannie wymyty od „stóp do głowy“, wyczesany i poddany oględzinom weterynarza. Po „toalecie“ — śniadanie w stajni. Poobiedzie około 4 godz. chłopcy stajenni wyprowadzają konie na przechadzkę i na podwieczorek na „świeżem powietrzu“; po powrocie ze spaceru znów mycie wyścigowców i znów oględziny lekarskie.

W dnie wyścigów — cztery razy w tygodniu — spływają do Kottingbrunnu z Wiednia tysiące publiczności koleją żelazną, automobilami i fiakrami. Zaludnia się spokojny kottingbruński park tłumami śpieszących się ludzi, którzy obojętnie przebiegają obok piękności natury, prowadzeni przez żądzę wygranej ku placowi wyścigów i kioskom totalizatora. Publiczność ta pozostaje w Kottingbrunnie tylko przez nieliczne godziny, przez czas wyścigów — gdy minie siódmy bieg wielbiciele totalizatora szybko śpieszą ku stacyi kolejowej, zkąd liczne pociągi odwożą do naddunajskiej stolicy i tych co się „zgrali“, i tych, którzy z wygraną, więc na razie zadowoleni, powracają do pieleszy domowych.

„Meeting“ w Kottingbrunnie zakończył się w niedzielę. Obfitował on w mnogie sensacye. Gdy bowiem zwycięstwa poodnosili sami „outsiderzy“ i debiutanci — faworyci poprzednich „meetingów“ ponieśli przeważnie bardzo sromotne porażki. Wyścigi konne od czwartku przenoszą się na czas do początku września do Budapesztu, na wrzesień zapowiedziany jest „meeting“ w Wiedniu, w Freudenau.

W Badenie w dalszym ciągu trwają wyścigi kłusaków. W rzędzie jeźdźców t. zw. „Herrenreiter'ów“ znajdują się i Polacy, trzej bracia Zangenowie i Chmielewski. Zangenowie są ulubieńcami publiczności a w ubiegłym tygodniu ogromnie serdecznie witano zwycięstwo wszystkich trzech braci w jednym i tym samym biegu.

* * *

Teatry wiedeńskie powoli budzą się ze snu. Gra już „Deutsches Volkstheater“ i teatr Josefsztadzki, w „teatrze komedyowym“ w Praterze robi furorę cykl pikantnych jednoaktówek.

Otwierają swe wrota i wielkie teatry rozmaitości. „Apollo“ zapoczątkował sezon wspaniałym programem, którego gwiazdami dwa punkty. Mademoiselle Polaire, artystka paryskiego „Grand Guiniol'u“ występuje w efektownym „sketchu“ p. t. „Le visiteur“, Ogromnie elegancka Paryżanka gra i tańczy przepysznie, w mimice przypomina kinematograficzną „Duze“, Astę Nielsen.

W „Apollo“ występuje i Arnold Korff Również w „sketchu“. Korff do niedawna był pierwszym artystą „Hofburgtheatru“, a jako aktor z zadziwiającą kulturą artystyczną, pięknymi warunkami i dużą pomysłowością, wszedł w szeregi nielicznych a zdecydowanych ulubieńców publiczności.

Wielcy artyści niemieccy w ostatnich latach urządzają wprost masowo „exodus“ z desek teatru na podium „varieté“, czy do kinematografów. Ze względów materyalnych kwestya to zrozumiała, z artystycznych zaś nie do wytłumaczenia. Korff poszedł w ślady Schildkrauta, Waldena i tylu innych. Gra rolę transformacyjną a la Fregoli, zadziwia talentem charakteryzacyjnym i szybkością w zmienianiu kostiumów. Ale z płytkiego „sketchu“ nie wydobywa się na plan pierwszy jego potężny, szczery talent aktorski.

* * *

W ostatnim zeszycie „Studio“ znajdujemy artykuł jednego z poważnych artystycznych publicystów angielskich o wystawie wiedeńskiego „Künstlerhausu“. Publicysta ten entuzyastycznie chwali dzieło naszego rodaka R. S. Lewandowskiego: „Sarkofag Krasińskiego“, nazywając je jednem z najlepszych dzieł na polu rzeźby, jakie Austrya wydała w ostatnich latach.

K. Bar.

Notatki literacko-artystyczne.

Salon artystyczny „Sztuka“ w Warszawie za naszem pośrednictwem zwraca się do wszystkich polskich artystów plastyków z uprzejmą prośbą wzięcia udziału w wystawach, które mogą mieć dla społeczeństwa naszego ogromne kulturalne znaczenie. Pierwszą wystawę, którą „Sztuka“ organizuje to: „Typy i widoki polskie“, na której znaleźć się mogą typy i widoki wszystkich zakątków kraju naszego; wystawa ta odbędzie się we wrześniu.

W piśmie chicagowskiem polskiem *Polonii* czytamy całą odezwę od redakcyi pisma, wzywającą rodaków naszych nawet w Ameryce do wzięcia udziału w tych, ze wszech miar godnych poparcia akcyach.

Głosy publiczne.

Podziękowanie.

Z powodu licznych dowodów współczucia, jakie nam życzliwi przesłali, nie jesteśmy w stanie odpowiedzieć każdemu z osobna, na tej więc drodze składamy wyrazy wdzięczności.

Marya Gostyńska z córką.

BOCCACCIO.

(1313—1913).

(Z powodu włoskich uroczystości).

(Ciąg dalszy).

„Fiammetta“ stanowi jakby „pendent“ do poprzedniego poematu, bo nie jest niczem innem, jak elegią, jednym rozdziałem z dziejów płomienistej miłości, fragmentem pamiętnika, pełnego zwierzeń i żywych, bezpośrednich wybuchów opuszczonej kochanki. Utwór ten powstał już w parę lat po porzuceniu Neapolu, zresztą i później niejednokrotnie odwiedzanego, i po zerwaniu stosunków z Maryą Fiammettą. Stylizacyi i fikcyi jest tutaj z pewnością wiele, ale i niejedno ziarno prawdy życiowej kryje się bezwątpienia. Ze stanowiska nowoczesnej belletrystyki można „Fiammecie“ wytknąć pewne wady (zbytnia uczoność, rozległość monologów i t. d.), — trudno jednak z drugiej strony nie podkreślić przenikliwej analizy i znajomości duszy kobiecej, prawdziwie pięknej dyalektyki miłości i zazdrości, wielu rysów niezwykle subtelnych, wreszcie stylu i języka, o całe niebo lepszego, niż w dziełach poprzednich, n. p. w takim „Filocope“ lub „Amecie“.

Jeśli z kolei pominiemy rzeczy mniejszej wagi, n. p. naiwno-łobuzowską idyllę „Ninfale Fiesolano“, w oktawach, pociągającą właściwym sobie czarem, niby świeżą wonią lasu, oraz miejscami niezwykle pięknym językiem, to przychodzi nam wreszcie mówić o dziele najznamienitszem, które postawiło Boccaccia w rzędzie pierwszych co do czasu i pierwszorzędnych zarazem prozaików-belletrystów włoskich: o „Decameronie“.

O utworze tym pisano bardzo wiele i osądzano go już rozmaicie. Że treść jego jest frywolna, że wiele opowieści, w nim zawartych, doskonale podpada pod tytuł „obscoena“, że wreszcie sam ich autor najwidoczniej znajduje upodobanie w tej pornografii i z uciechą przedstawia niczem nieskrępowane rządy zmysłowości, — wszystko to prawda najoczywistsza. Przecież sam Boccaccio w późniejszych latach, jako szczery konwertysta, potępiał swój najznakomitszy utwór i jednemu z przyjaciół, co chciał dać „Decamerona“ swej młodej żonie do czytania, pisał: „Zaklinam Cię na naszą przyjaźń, nie czyń tego! Wiesz przecie, jak wiele nieprzyzwoitych i nieuczciwych rzeczy znajduje się w tej książce!“ Jedynie lekkomyślna młodość usprawiedliwia, zdaniem autora, wydanie niegdyś przezeń tego dzieła, które nie stanowi odpowiedniej lektury ani dla młodzieży, ani dla kobiet. Co do szkodliwego wpływu i drastyczności większej części nowel „Decamerona“, nie może dziś być dwu zdań.

Z drugiej strony atoli zwrócić należy uwagę na to, że prócz młodości i otoczenia, tłumaczy też poniekąd autora i wiek, w którym żył, wiek pełen naiwności, nie widzącej złego w tem, w czem my je dzisiaj dostrzegamy. Dante i Petrarka, trubadurzy, uwielbiający nieziemsko damy swego serca, ba, nawet same damy-poetki posługują się niejednokrotnie takiemi sytuacyami, obrazami, wyrażeniami, które dzisiaj musiałyby wywołać u niejednego rumieniec wstydu. Mniej było wtedy wyrafinowania i przeczulenia, więcej natomiast naiwności i rubaszności towarzyskiej! U współczesnych Boccacciowi spotyka się rzeczy niekiedy stokroć gorsze, a nawet utwory moralizujące i kazania nie stronią czasem od drastycznych „exemplów“, zastosowanych do prostackich umysłów nabożnych słuchaczy. Podobnych opowieści, jak w „Decameronie“, jest i przedtem i potem bardzo wiele, tylko, że nie tak świetnie pisanych, mniej więc rozpowszechnionych, a co zatem idzie i mniej potępianych. Całe „odium“ spadło na najznakomitszego przedstawiciela tego rodzaju!

Inna już rzecz z wycieczkami Boccaccia, skierowanemi przeciwko duchowieństwu, zwłaszcza mnichom i mniszkom, a nawet tu i ówdzie zaczepiającemi sprawy wiary. Wprawdzie stan duchowny owej epoki, a zwłaszcza klasztory, znajdowały się niewątpliwie w znacznej części w opłakanym upadku moralnym, na który zarówno świeccy, jak i duchowni (n. p. Franciszek z Assyżu, Pelagius, Mikołaj z Narbonne i inni) wiele razy narzekają, nie usprawiedliwia to jednak jeszcze gwałtowności i bezwzględności ataków, z jakimi całkiem zresztą prawowierny Boccaccio występuje przeciwko duchowieństwu; tem mniej usprawiedliwione są żarty (zresztą bardzo nieliczne), jakie zaryzykował lekkomyślny autor w stosunku do zwyczajów i przekonań kościelnych. Okoliczności te, których później pobożny Boccaccio nie mógł się dość nawstydzić, ściągnęły na arcypopularne dziełko jego niechęci i prześladowania obrażonych, ostre cenzury i konieczność publikowania (już po zgonie autora) „edycyj oczyszczonych“.

Pomińmy jednakże te niewątpliwie ujemne strony „stu nowel“, w poważnej mierze wytłumaczone współczesnymi stosunkami, nie zwracajmy uwagi i na ten fakt, że schematy treściwe i pointe'y nowelek są na obcej uszczknięte niwie, wybrane z opowiastek i anegdot poprzedników, z prostych „fabliaux“ francuskich poetów, — a przyznać musimy, że mimo to i bez względu na to „Decameron“ jest arcydziełem. Owych sto nowel, — które opowiada sobie wesołe towarzystwo dam i mężczyzn w rozkosznem ustroniu, dokąd uciekło przed okropną zarazą, — zawiera w sobie tyle miłego i pięknego, tyle róż wśród kolców, taką różnorodną, mieniącą się mozaikę sytuacyj, uczuć, porywów, dowcipów, że i dziś jeszcze czyta się je z takiem samem zajęciem, z jakiem niegdyś czytano je na dworze pięknej królowej Neapolu. Widzimy tu całą interesującą galeryę typów ludzkich: królowie i wieśniacy, rycerze i mnichy, uczeni i oszuści, wesołe młode damy i stare, złe babska — przewijają się przed oczyma czytelnika; wzruszają nas sytuacye tragiczne i melodramatyczne, cieszą sytuacye o wysokiej, subtelnej nieraz komice, to znowu o drastycznej, prostackiej śmieszności; raz jest dla nas miłą rozrywką drobna rozmiarem anegdota, to absorbuje naszą ciekawość szerzej rozprowadzona intryga; jakżeż mile uderza nas wreszcie wśród ogólnego zmysłowego nastroju utworu, kilka delikatną ręką kreślonych obrazków czystej, szlachetnej miłości, potężnego uczucia, lub wiernej, iście rzymskiej przyjaźni...!*)

A ta treść różnorodna w jakąż doskonałą przybrana jest formę! Język Boccaccia jest tu wprost niezrównany, pełen bogactwa, szczęśliwych, oryginalnych, całkiem nowych zwrotów i wyrażeń jędrnych, dawnych, na wagę złota idących. Jak Dante i Petrarka stworzyli włoską poezyę, tak równorzędny im Boccaccio jest twórcą i ojcem niezaprzeczonym włoskiej nowożytnej prozy, której niepospolitych piękności odmówić niepodobna. Tylko czasem, gdy chce naśladować składnię łacińską i cycerońską potoczystość peryodu, staje się twórca „Decamerona“ sztucznym, mdłym i pedantycznym; tam jednak, gdzie jest naturalny, nadaje stylowi swemu niedościgniony wdzięk, językowi świetny, zindywidualizowany realizm, jasność, potoczystość, harmonię. To też nie dziw, że arcydzieło jego, wciąż żywe i ponętne, doczekało się niezliczonego mnóstwa wydań, tłumaczeń na wszystkie europejskie języki, przeróbek itd.

Z włoskich dzieł Boccaccia wymienimy chyba jeszcze „Corbaccia albo Labirynt miłości“, utwór późniejszy, niedużej wartości, niemiłosierny paszkwil na niewierne kochanki, będący może pomstą jakichś własnych zawodów, — oraz prace, odnoszące się do uwielbianego Danta. Już w młodości napisał Boccaccio poetyckie streszczenie Boskiej Komedyi, szczęśliwie naśladujące jej wielkiego autora; na jego późniejszy wiek przypada biografia Danta, piękny pomnik literacki, wzniesiony ukochanemu mistrzowi i obszerny, znakomity wartości, komentarz do 16-tu pieśni „Piekła“, — dwa dzieła, stanowiące podstawę całej późniejszej „dantologii“. Nie mówimy o rzeczach, tylko przypisywanych Boccacciowi, jak romans „Urbano“, allegoryczny poemat w tercynach „Caccia di Diana“ (Łów Dyany), poemat Ruffianella, przekład Liwiusza itd. itd.

(Dokończenie nastąpi).

Stanisław Łempicki.

*) Dodać też nie zaszkodzi, że całość opowiadań zamknął autor nie bez intencyi, wspaniałą nowelą o niezłomnej Gryzeldzie, której cnota świetną jaśnieje nagrodą.

OSTATNIA POCZTA.

= *Ceske Slovo* podaje w korespondencyi z Wiednia, że Rada Ministrów, która zbierze się, jak corocznie, w wigilię Urodzin Najj. Pana, zajmie się pracą przygotowawczą celem nawiązania pertraktacyj ugodowych pomiędzy Czechami a Niemcami. Stanie się to, jak twierdzą, we formie zupełnie oficyalnej. Do wzięcia udziału w rokowaniach nie będą zaproszeni członkowie klubów rozwiązanego Sejmu, lecz przedstawiciele wszystkich partyj politycznych, tak tych, które w Sejmie ostatnim były reprezentowane, jak tych, które swego zastępstwa tam nie miały. Konferencye te mają odbywać się w Wiedniu. Rząd, opiewa dalej ta wersya, poczyni wkrótce przygotowania, ażeby merytoryczne konferencye mogły rozpocząć się już we wrześniu. Przed rozpoczęciem rokowań poinformuje się Rząd o rokowaniach poszczególnych partyj.

Program narad składać się ma z dwóch punktów, a mianowicie: 1. z kwestyi uregulowania sprawy językowej i 2. sprawy reformy wyborczej.

= *Pesti Hirlap* ogłasza telegram hr. Karolyiego z oświadczeniem, że hr. Tisza ani listownie, ani ustnie nie starał się skłonić Karolyego do niezgodnych z prawdą zeznań w procesie Lukacsa.

= Z Aten doniesiono onegdaj, że cesarz Wilhelm ma przybyć za 20 dni na Korfu, a na dwa dni przed przybyciem tam cesarza Wilhelma przyjedzie na Korfu z rodziną król grecki Konstantyn.

Dzisiejsza jednak depesza z Kolonii zaznacza, że doniesienie to pozbawione jest wszelkiej podstawy. W kołach bowiem dobrze poinformowanych w Berlinie twierdzą, że cesarz w tym roku wcale na Korfu nie pojedzie.

= Poseł angielski w Belgradzie Paget mianowany został sekretarzem w urzędzie spraw zagranicznych w miejsce Malleta, który będzie mianowany ambasadorem w Konstantynopolu.

= Parlament angielski zamknięto onegdaj mową tronową.

= Zarząd kijowskiego okręgu naukowego, do którego należy gubernia chełmska, uchwalił z jesienią b. r. wprowadzić w gubernii chełmskiej 240 szkół początkowych, wprowadzenie zaś obowiązkowego nauczania w tej gubernii ma być przeprowadzone w ciągu trzech lat. Nauka będzie, oczywiście, w języku rossyjskim.

= Rossyjskie ministerstwo komunikacyi zajęte jest opracowaniem szczegółów olbrzymiego projektu kanału, pomiędzy morzem Bałtyckiem a morzem Czarnem. Prace na razie ograniczają się do rozpatrywania dwu projektowanych kierunków tego kanału — jeden kierunek na Rygę i Cherson, drugi na Petersburg i Cherson. Według pierwszego projektu długość kanału wynosiłaby 2.200 wiorst, a koszt 260 milionów rubli, według drugiego długość wyniesie 2.500 wiorst, a koszt kanału 325 milionów rubli.

= Nowe postanowienia budżetowe dla Finlandyi zostały zatwierdzone. Również zatwierdził car uchwałę Rady ministrów co do używania języka rossyjskiego w korespondencyach władz finlandzkich do władz państwowych.

= Wiedeńska *Zeit* przynosi wiadomość, że Stany Zjednoczone prowadzą pertraktacye z Holandyą o zakupno wysp Curaçao i Buenaire, gdzie ma być utworzona większa stacya dla floty amerykańskiej dla ochrony kanału Panamskiego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 16 sierpnia. Rozpoczął się tu wiec majstrów introligatorskich z całej Galicyi, wywołany rozporządzeniem Ministerstwa handlu z 13 lutego 1913 i orzeczeniem Najwyższego Trybunału administracyjnego z 12 grudnia 1912, zezwalającemi drukarniom na własną rękę oprawiać drukowane u siebie książki.

W wiecu bierze udział przeszło 80 delegatów z wszystkich miast galicyjskich. Z Pragi przybył delegat cechu introligatorskiego Fischer; miasto reprezentują wiceprz. Szarski i Buczkowski, Izbę handlową krakowską dr. Josefert, lwowską dr. Eile, tut. Muzeum przemysłowe inż. Lang, Izbę rękodzielniczą Wayda. Przewodniczył Kazimierz Legieżyński ze Lwowa, referowali: Piotr Repetowski z Krakowa, Stanisław Getritz ze Lwowa, Jahoda i Fischer. Przedłożono rezolucyę domagającą się ustawowego unormowania stosunku między drukarniami a majstrami introligatorskimi, zakazu oprawiania książek przez drukarnie. Imieniem Izby handlowej lwowskiej przemawiał dr. Eile, zapewniając o życzliwości jej dla wiecu. Wybrano komisyę z 9 członków dla przygotowania wszystkich wniosków i rezolucyj, które uchwalone będą na końcu wiecu.

W dalszym ciągu obrad referował Repetowski o konkurencyi zagranicznej, rujnującej majstrów introligatorskich, ponieważ wyroby obce wolne są od cła, gdy wyroby tutejsze podlegają wysokiemu ocleniu. Referat p. Kubickiego odnosił się do partactwa w zawodzie. Bętkiewicz mówił o konkurencyi klasztorów. Zgłoszono projekt utworzenia ogólnej krajowej organizacyi, która wraz z organizacyą czeską, rozpocznie walkę o swe prawa.

Kraków, 16 sierpnia. Przybyła tu wycieczka urzędników czeskich Kas oszczędności celem zwiedzenia zabytków, po zjeździe w Polskiej Ostrawie. Czesi zabawią tu trzy dni.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 16 sierpnia. Stan powietrza na 17 sierpnia: Galicya Wschodnia: Pochmurno, deszcz, ciepłota podnosi się, wiatr o zmiennej sile.

Galicya Zachodnia: Pochmurno, deszcz, ciepłota podnosi się, wiatr o zmiennej sile.

Wiedeń, 16 sierpnia. *Milit. Rundschau* donosi, że Najj. Pan w uznaniu ich znakomitej służby nadał: Wielką Wstęgę orderu Leopolda: inspektorowi armii gen. Potiorkowi, P. Ministrowi wojny gen. Krobatinowi i P. Ministrowi obrony krajowej gen. Georgiemu; order Żelaznej Korony I. klasy: komendantowi marynarki Hauffowi i ministrowi honwedów gen. Hazaiowi; dalej zastępcy komendanta obrony krajowej gen. Schikoffskiemu, komendantowi 10 korpusu gen. Henrykowi Kummerowi, oraz komendantowi 2-go korpusu gen. Zieglerowi. Komendant 15 korpusu armii gen. Appel otrzymał Wielką Wstęgę orderu Franciszka Józefa.

Wiedeń, 16 sierpnia. W Kotorze (Kattaro) cholera już wygasła, gdyż od 6 sierpnia, t. j. od ostatniego wypadku śmierci nikt więcej nie zachorował. Kwarantannę pięciodniową, zarządzoną dla podróżnych w Kattaro, zniesiono.

Linc, 16 sierpnia. Rozpoczęły się tu obrady Zjazdu katolików niemieckich. Zjazd potrwa trzy dni.

Zagrzeb, 16 sierpnia. Komisarz królewski bar. Skarlecz powrócił tu po trzydniowem pobycie u hr. Tiszy w dobrach jego Geszt.

Ryga, 16 sierpnia. Liczba strajkujących robotników portowych dochodzi do 5000.

Na Bałkanach.

Kolonia, 16 sierpnia. *Koeln. Ztg.* donosi z Berlina: Dzienniki niemieckie omawiając różnicę zdań między Austryą a Niemcami co do rewizyi traktatu pokojowego, przybrały zupełnie niepotrzebnie ton ostry w swej polemice. Pojawiła się nadto jeszcze porzucona już dawno legenda, stojąca w związku z odwiedzinami austryackiego Następcy Tronu w Sprüngen. Raz jeszcze stwierdzamy, że w tem wszystkiem niema ani słowa prawdy, a nadto podnosimy, że z okazyi przejściowych i podrzędnych różnic wskazana była rezerwa po obu stronach, związanych ze sobą sojuszem.

Petersburg, 16 sierpnia. *Rjecz* donosi: Wiadomość, jakoby Rossya zmieniła stanowisko swe w sprawie Kavalli jest nieuzasadniona. Poseł rossyjski w Bukareszcie złożył tylko na ręce prezydenta ministrów Majorescu oświadczenie, że Rossya zastrzega sobie zupełną swobodę działania w sprawie rewizyi na własną rękę, lub razem z innemi mocarstwami części traktatu pokojowego, odnoszącej się do Kavalli.

Ateny, 16 sierpnia. Król Konstantyn telegraficznie zapowiedział swój przyjazd do Aten na poniedziałek wieczorem. Odbędzie się uroczyste oficyalne przyjęcie. Po przyjeździe króla rozpocznie się demobilizacya.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 sierpnia 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 626·25, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 824·50, Akcye Anglobanku 337·—, Akcye Unionbanku 591·—, Akcye Länderbanku 511·50, Akcye Bankvereinu 514·—, Akcye Bodencredit 1183·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 628·—. Akcye kolei państwowych 706·50, Akcye kolei Południowej 129·25, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 2870·—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 929·25, Akcye Rima Muranyi 707·75, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3268·—, Akcye Fabryki broni 987·—, Akcye Tureckie tytoniowe 337·50, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 870·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 82·45, Austryacka Renta koronowa 82·60, Węgierska renta koronowa 81·75, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 81·65, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 82·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 90·50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 prc. Listy Banku krajowego 82·25, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 91·40, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 97·90, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 81·80. 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 80·25, Losy tureckie 230·50, Marki 118·26, Rubel 253·75, 5-procentowa rossyjska pożyczka z r. 1906 —·—, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 833·50, Pożyczka miasta Krakowa 1909 80·30, Galicyjski Bank ziemski 95·—, Powszechny Bank depozytowy 537·—, 4 i pół prc. listy Tow. kredytowego ziemskiego —·—.

Usposobienie bez ochoty.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Najbliższe odjazdy okrętów linii Hamburg-Ameryka. Z Hamburga do N. Yorku parowiec „Imperator" 20 sierpnia, „Pensylvania" 23 sierpnia. „Patricia" 30 sierpnia. Do Bostonu parowiec „Cleveland" 26 sierpnia, „Cincinati" 6 września. Do Filadelfii parowiec „Prinz Adalbert" 2 września. Do Kanady parowiec „Barcelona" 29 sierpnia. Do północnej Brazylii parowiec „Rio Pardo" 23 sierpnia. „Rugia" 3 września. Do południowej Brazylii parowiec „Santa Rosa" 29 sierpnia. Do La Plata parowiec „König Wilhelm II." 26 sierpnia, „Cap Vilano" 2 września.

Przyjechali do Lwowa

dnia 16 sierpnia 1913.

Hotel Żorża. Pp.: W. Słotwiński z Rozdziałowa, S. Gołaszewski z Toustobab, M. Ginsel z Felsztyna, W. Czaikowski-Golejewski ze Strzałkowic.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ

Lwów, dnia 16 sierpnia 1913.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	617·—	627·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	400·—	408·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	504·—	510·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	490·—	500·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	91·—	91·70
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	82·—	82·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	91·70	92·40
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	83·80	84·50
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·—	94·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	88·—	88·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·50	92·20
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	96·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	91·50	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82·50	83·20
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	92·70	93·40
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·60	98·30
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	89·30	90·—
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	79·70	80·50
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	80·—	80·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82·50	83·20
„ „ 4 pr. z r. 1908	82·—	82·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·30	81·—
„ „ „ 4 pr.	81·50	82·20
„ „ Krakowa	80·70	81·40
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·37	11·47
20 frankówka	19·12	19·26
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	253·30	254·50
100 marek niemieckich	118·30	118·70

[1]) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 14 sierpnia 1913.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	82·45	82·65
styczeń-lipiec	82·45	82·65
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86·60	86·90
kwiecień-październik	86·60	87·80
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1605·—	1645·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	452·—	462·
„ „ 1864 po 100 zł.	660·—	670·—
„ „ 1864 po 50 zł.	330·—	
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	109·—	109·20
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	82·50	82·80
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	82·90	83·90
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	101·50	102·50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	106·75	107·75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	82·50	83·50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	82·50	83·50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	427·—	431·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	114·50	115·50
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	84·—	85·—
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	84·—	85·—
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81·45	82·45
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	92·90	93·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·55	92·55
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	88·50	89·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	91·75	92·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	92·25	93·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	86·90	87·90
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	82·50	83·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	82·25	83·25
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	102·25	103·25
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	115·50	115·90
„ „ w wal. kor. 4 pr.	81·90	82·90
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	445·—	—·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	225·—	233·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	286·50	296·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	81·75	82·75
Kroacyi i Slawonii	82·90	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99·60	100·60
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	83·60	84·60
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	81·80	82·80
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·90	98·90
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	81·05	82·05
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	114·—	124·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	229·50	232·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	281·—	291·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	249·—	259·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	88·—	89·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	81·65	82·65
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	92·—	93·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
„ „ „ „ 4½ pr. 53 let.	92·75	93·75
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·—	95·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ 60 l. 4 pr.	82·—	83·—
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	91·40	92·40
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	89·20	90·20
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	81·—	82·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	86·40	87·40
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	87·—	88·—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 200 złr.	76·50	77·50
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	81·35	82·35
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	110·—	111·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	108·—	109·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	27·75	31·75
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	474·	484·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	63·—	67·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	53·50	57·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	33·50	37·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	94·—	98·—
J. Akcye Banków (za sztukę)		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	336·50	337·50
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	400·—	402·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3615·—	3680·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	626·50	627·50
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	825·—	826·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	744·—	746·—
Gal. banku hip. 200 złr.	628·—	632·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	511·50	512·50
„ Austro-węg. 1400 kor.	2080·—	2090·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	591·50	592·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265·—	266·—
Zivnostenska banka 100 złr.	263·—	263·75
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	435·—	—·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	418·—	422·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1286·—	1296·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4890·—	4900·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	365·—	368·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	514·—	518·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	300·—	310
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	933·50	934·40
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3265·—	3285
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	865·—	872·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	307·—	311·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	874·—	879·—
Schodnicy 500 kor.	450·—	454·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	337·—	340·50
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	118·20	118·40
Włoskie Banki	93·32½	93·47½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·18	24·22
Paryż za 100 franków	95·75	95·87½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	253·50	254·50
Szwajcarskie Banki	95·67½	95·82½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·43	11·47
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·16	19·20
20-markówka	23·61	23·67
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	118·17½	118·37½
Włoskie banknoty za 100 lir	93·40	93·60
Ruble	253·37½	254·37½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. G. D. 16823/VI ex 1913
L. 1634/13 (11022 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Fabryka tytoniu w Zabłotowie rozpisuje przetarg na dostawę twardego drzewa opałowego oraz rżniętych materyałów drzewnych na rok 1914, ewentualnie i na przeciąg lat 1914 i 1915.

Na dostawę tą musi być wniesiona oferta pisemna opatrzona stemplem jednej korony za każdy arkusz. do której ma być załączony kwit jednej z c. k. kas rządowych na złożone 5 prc. wadyum obliczone od sumy zarobkowej w roku 1914.

Ceny w ofercie mają być wyrażone tak w liczbach, jakoteż pisemnie, a zewnętrzna strona kowerty ma nosić napis:

„Oferta na dostawę twardego drzewa opałowego i rzniętych materyałów drzewnych". Oferty na wspomnianą dostawę mają być najpóźniej do 2 września 1913 do godz. 10 przed południem tutejszej c. k. Fabryce tytoniu doręczone.

Przy składaniu wadyum w papierach wartościowych należy używać przepisanych do tego trzech spisów, które można nabyć w każdej kasie rządowej.

Ofertę należy tak pisać, aby tworzyła jedną całość bez zostawiania próżnych miejsc, a na końcu zaopatrzyć dokładnym podpisem i adresem przedsiębiorcy lub też jego zastępcy z ewentualnem zapodaniem firmy.

Dalej ma się oferent zobowiązać, że aż do rozstrzygnięcia ofert, które nastąpi możliwie jak najprędzej, zostaje zobowiązanym i nie rości sobie prawa co do oddania dostawy, jak i oznaczenia ścisłego terminu rozstrzygnięcia według § 862 a. b. g. b. art. 318 i 319 H. C. B.

Radyrowanie w ofercie jest niedozwolone, a błędów należy unikać, jeżeli jednak okażą się jakieś omyłki, należy o nich wspomnąć w osobnej uwadze, zaopatrzonej podpisem. Ilość poprawek poczynionych na liczbach należy także wyrazić słowami.

Ilość zapotrzebowania mających się dostarczyć materyałów, jakoteż ich gatunek, wymiar i jakość uwidoczniono w załączonem zestawieniu.

Oferujący może dowolnie wystawić ofertę na wszystkie gatunki, a ceny należy podać przy pojedynczych gatunkach materyałów rzniętych od 1 metra bieżącego, przy drzewie opałowem zaś od 1 metra kubicznego. Oferent może załączyć równocześnie oświadczenie, że z podanych kilku sort ceny odpowiednio obniży, jeżeli otrzyma dostawę na większą ilość lub też na wszystkie rozpisane artykuły drzewne.

Zapotrzebowanie rzniętych materyałów drzewnych w r. 1915, które będzie w przybliżeniu równie wielkie jak w roku 1914, zostanie przed upływem roku 1914 podane do wiadomości ewentualnego dostawcy.

Oferty na rznięte materyały i drzewo opałowe mogą być dowolnie wystawiane na przeciąg jednego lub dwu lat.

Rząd jednak zastrzega sobie prawo wypowiedzenia kontraktu co do drugiego roku do końca października 1914 i to przy wszystkich artykułach.

Oferty, w których oferujący powołuje się na ceny innego, lub na wspólne oferty, nie będą uwzględnione.

W ofercie należy podać ceny osobno dla każdego gatunku z dostawą na przeciąg jednego lub dwu lat, opłatnie do miejsca podpisanej c. k. Fabryki tytoniu i wyrazić takowe tak słowami, jakoteż liczbami.

Równocześnie zwraca się uwagę, że w wykazie podane ilości materyałów służą tylko za podstawę, 10 proc. więc mniejsza lub większa dostawa nie obowiązuje Rząd do odszkodowania.

Dostawę nadmienionych materyałów uskuteczniać będzie dotyczący przedsiębiorca na zamówienie. Zamówienie takie należy najpóźniej w przeciągu 6 tygodni, a w razie gwałtownej potrzeby i prędzej uskutecznić.

Zaznacza się z naciskiem, że dostarczane drzewo, jakoteż jego fabrykacya ma być krajowego pochodzenia, dlatego wymaga się, aby w ofercie podanem było pochodzenie drzewa, jakoteż miejsce przerabiania jego na poszczególne gatunki (tartak).

Celem przestrzegania tego, zastrzega sobie Rząd prawo żądania od dostawcy dowodów na powyższe okoliczności.

Nieodpowiedni towar będzie zaraz, za poprzedniem dostarczeniem odpowiedniego materyału dostawcy wydany.

Z dostawcą będzie zawarta pisemna umowa, która musi być według skali III. ostemplowana, a dostawca będzie zobowiązany do złożenia 5 proc. kaucyi, na miejsce której użyć może złożone wadyum.

Należytość mającą być uiszczoną od kontraktu (według skali III.) należy spłacać w ten sposób, że kwit jako potwierdzenie odbioru nietylko według skali II., lecz odpowiednio do kwitowanej w danym razie sumy i według skali III. ostemplować należy.

Przepisy co do opłaty należytości, jakie obowiązywać będą dostawcę, może każdy oglądać w ekspedycie tutejszej c. k. fabryki w „Pouczeniu o przepisach co do opłaty stemplowej i należytościowej obowiązujących oferenta, względnie dostawcę (przedsiębiorcę) przy dostawach i robotach państwowych“.

Zresztą znajdują zastosowanie dla tej dostawy przepisy z roku 1899 (Dz. U. P. 6363), dotyczące dostaw artykułów ekonomicznych, które można oglądać w zwykłych urzędowych godzinach we wszystkich c. k. fabrykach tytoniu, a zgodność z niemi ma być przez oferenta stwierdzona.

Rząd pozostawia sobie wybór dostawcy, oraz zastrzega sobie prawo oddania dostawy według poszczególnego artykułu.

Oferty późno nadeszłe, jak również nieodpowiednio wypełnione nie będą uwzględnione.

Otwarcie ofert, na którem może być obecny oferujący lub jego zastępca, odbędzie się dnia 2 września 1913, o godzinie 2-giej po południu, w c. k. Fabryce tytoniu w Zabłotowie.

Aby uniknąć wątpliwości zaznacza się, że jako oferujący lub ich zastępca będą ci uważani, którzy wykażą się recepisem nadawczym oferty, lub potwierdzeniem otrzymanem na oddaną ofertę w miejscu podania tejże.

Oferentom i ich zastępcom, którzy będą obecni, przysługuje prawo podpisania protokołu spisanego podczas otwarcia ofert.

C. k. Fabryka tytoniu i Urząd wykupna tytoniu.

Zabłotów, dnia 6 sierpnia 1913.

L. Nam. X. d. 94/1 (11019 2—3)

Ogłoszenie rozprawy ofertowej.

W celu zabezpieczenia wykonania robót budowniczych, rękodzielniczych i instalacyjnych dla budowy gmachu c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, rozpisuje się niniejszem publiczną rozprawę ofertową, w której mogą wziąć udział tylko upoważnieni budowniczowie.

Wykonanie odnośnych robót ma być rozpoczęte bezzwłocznie po zatwierdzeniu najkorzystniejszej oferty.

Plany, jakoteż wszelkie warunki, stanowiące przedmiot powyższej rozprawy ofertowej wyłożone będą w biurze c. k. Zwierzchnego Kierownictwa budowli zarządu sprawiedliwości we Lwowie (ul. Bourlarda l. 2, III. p.) w godzinach urzędowych do przeglądnięcia i podpisania przez strony interesowane.

Tamże będzie się też wydawać zgłaszającym się przedsiębiorcom druki sumarycznego zestawienia robót, opisy budowy oraz blankiety ofertowe.

Należycie wypełnione i ostemplowane oferty z dołączeniem potwierdzenia złożonego w c. k. głównej Kasie krajowej we Lwowie wadyum w wysokości 5 proc. sumy oferowanej należy wnieść najpóźniej do dnia 30-go sierpnia 1913, do godziny 9 rano, na ręce c. k. radcy ministeryalnego Franciszka Skowrona, w biurze c. k. Zwierzchnego Kierownictwa budowli zarządu sprawiedliwości we Lwowie (ul. Bourlarda l. 2, III. p.).

Oferty niesporządzone wedle wzoru, albo zaopatrzone w dopiski, lub wniesione po terminie powyżej oznaczonym, nie będą uwzględnione.

Otwarcie ofert nastąpi 30 sierpnia 1913, o godzinie 9 przed południem, w biurze wymienionego c. k. radcy ministeryalnego, przyczem oferenci lub ich pełnomocnicy mogą być obecni.

C. k. Namiestnictwo zastrzega sobie wybór najkorzystniejszej oferty, lub też nieskorzystanie z żadnej z wniesionych ofert.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 sierpnia 1913.

Za c. k. Namiestnika:

Blum w. r.

L. cz. E. 608 13 (5) (11005 2—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Chaima Kahane, odbędzie się dnia 12 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5 licytacya realności lwh. 72 ks. gr. gm. Sorocko, skł dającej się z chaty, budynków gospodarczych i gruntów rolnych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2900 kor.

Najniższa cena wynosi 1933 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości, nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skałat, dnia 20 lipca 1913.

L. cz. E. 617/12 (31) (11001 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Chaima Sussmana przeciw masie spadkowej ś. p. Mieczysława Gabryela 2 im. Truszkowskiego o 65 kor. zpn., zarządza się na wniosek Leona Schreiera i Lipy Jollesa w Drohobyczu relicytacyę realności lwh. 498 gminy Medenice objętej, a to z powodu nieuiszczenia ceny kupna w czasie ustawowym przez nabywczynię p. Maryę Bodakowską.

Za podstawę tej relicytacyi służą protokoły oszacowania, oraz warunki licytacyjne z tem, że najniższa podaż wynosi połowa ceny szacunkowej, t. j. 2000 kor.

Relicytacya odbędzie się dnia 14 października 1913 o godz. 8 przed południem w biurze Nr. 8.

Tytułem kosztów wniosku restytucyjnego przyznaje się kwotę 16 kor. 85 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Medenice, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. E. 3299/12 (11006 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Živnostenskiej Banki filii we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Salamona Reissa we Lwowie, odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I. w Śniatynie licytacya:

1. realności obj. lwh. 1436/II. ks. gr. gm. kat. Śniatyn, składającej się z pgrunt. 1092 4 obszaru 5 ar. 20 m², z szopą na tej parceli stojącą,

2. realności obj. lwh. 1494/II. ks. gr. gm. kat. Śniatyn, składającej się z pgrunt. 1000/3 obszaru 51 m², i pbd. 2029/2 obszaru 50 m².

Na tych parcelach stoi dom, który w znacznej części stoi także na pb. 2028 a pg. 999/2 stanowiących cudzą własność.

Przedmiotem sprzedaży jest tylko część stojąca na pb. 2029/2 i pg. 1000/3.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione:

1. realność obj. lwh. 1436/II. gm kat Śniatyn z szopą na 2060 kor.,

2. realność obj. lwh. 1494/II, gm. kat. Śniatyn z domem na 3043 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad 1. za realność obj. lwh. 1436/II. gm kat. Śniatyn jej połowę, t. j. 1030 kor. (gdyż stanowi jeden kompleks z realnością obj. lwh 1494 gm. Śniatyn),

ad 2. za realność obj. lwh. 1494/II. dzielnicy gm. kat. Śniatyn, połowę jej wartości szacunkowej, t. j. 1521 kor. 50 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Dalsze koszta wierzycielki oznacza się na 34 kor. 45 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. E. XX. 5308/12 (19) (10941 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Galicyjskiego Banku ludowego i Banku lwowskiego, odbędzie się dnia 24 września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. XX., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności: lwh. 335 Dz. I. ks. gr. gm. miasta Lwowa lk 376 1/4 przy ulicy Ossolińskich l. 11 z trzypiętrowym domem frontowym czynszowym z oficyną lewą i prawą, z dwoma traktami głównymi od podwórza pierwszego i drugiego i trzecim traktem głównym od ulicy Cichej.

Wartość szacunkowa wynosi 1,264.365 kor. 10 hal.

Najniższa oferta wynosi 632.182 kor. 55 hal.

Do realności lwh. 335 Dz. I. ks. gr. gm. miasta Lwowa należą następujące przynależności: 7 drzwi dwuskrzydłowych, 39 okien warszawskich, 136 okien zwyczajnych, 39 storów, 136 storów, 28 muszli wodociągowych, lampa naftowa, instalacya gazowa, elektryczna, wodociągowa i kanalizacya, oszacowane na 5204 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w oddziele kancelaryjnym.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. XX. 1170 12 (36) (10940 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Rezalii Schlaff, zastąpionej przez adw. dr. Juliusza Lewina we Lwowie, odbędzie się dnia 17go września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. XX., na zasadzie już zatwierdzonych warunków, ponowna licytacya realności lwh. połowa 2536/II. księgi gruntowej gm. m. Lwowa przy ul. „Droga Lubieńska“, stanowiącej parcelę lkat. 3697/39 i 3697/40, łącznego obszaru 291 m², niezabudowaną.

Wartość szacunkowa wynosi 1018 kor. 50 h.

Najniższa oferta wynosi 509 kor. 25 h.

Do realności lwh. 2536/II. ks. gr. gm. m. Lwowa nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone,

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 1 lipca 1913

L. cz. E. 40 13 (6) (10976 2—3)

Strona zobowiązana Szymon Leibel, Fischel Diamant i Majer Eckstein.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności

Na wniosek strony egzekwującej Chany Mindli Aberdam, odbędzie się dnia 26 sierpnia 1913 o godzinie 10·30 przed południem, w biurze Nr. 15, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya majętności lwh. 995 ks. gr. tab. c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, Breń suchowski.

Wartość szacunkowa 89.200 kor.

Najniższa oferta 59.467 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne ogłasza się niniejszym edyktem.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych. w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 15.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 11 lipca 1913.

L. cz. E. 247/12 (11) (10977 2—3)

Strona zobowiązana Naftali i Riczla Lipschützowie.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Jana Kennera i Markusa Fussmanna, odbędzie się dnia 16 września 1913 o godz. 10·30 przed południem w biurze Nr. 21 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya lwh. 857 ks. gr. tab. sądu obwodowego w Tarnowie majętność Otylęż.

Wartość szacunkowa 573.607 kor.

Najniższa oferta 382.404 kor.

Do majętności lwh. 857 ks. gr. tab. Tarnów należą następujące przynależności: inwentarz żywy i martwy, oszacowane na 23.807 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne zamieszcza się niniejszem.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomo-

ści nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 29 lipca 1913.

L. cz. E. 915/13 (7) (11034)

Edykt licytacyjny.

Dnia 26 września 1913 o godzinie 10 rano odbędzie się licytacya realności lwh. 169 gm. Kornatka w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2848 kor. 63 h.

Najniższa oferta 1616 kor. 52 h.
wadyum 284 kor. 80 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół ocenienia itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Dobczyce, dnia 6 lipca 1913.

L. cz. E. 1417/13 (11037)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Spirydyona Punickiego w Haliczu, odbędzie się dnia 29go sierpnia 1913, o godzinie 10 30 przed południem, w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) 1/4 cz. lwh. 779 ks. gr. Halicz, składającej się z łąki, lasu i ogrodu,
b) 1/4 cz. lwh. 780 ks. gr. Halicz, składającej się z lasu i rol,
c) 1/4 cz. 781 ks. gr. Halicz, składającej się roli i łąki,
d) 1/4 cz. 782 ks. gr. Halicz, składającej się z lasu.

Wartość szacunkowa:
ad a) 112 kor. 50 h.,
ad b) 120 kor.,
ad c) 26 kor. 25 h.,
ad d) 12 kor. 50 h.

Najniższa oferta:
ad a) 75 kor.,
ad b) 80 kor.,
ad c) 187 kor. 50 h,
ad d) 8 kor. 32 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 27 lipca 1913.

L. cz. E. 969/12 (20) (11042)

Edykt licytacyjny

Na wniosek gal. akc. Banku hipotecznego, odbędzie się dnia 19 września 1913 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. 7, licytacya realności lwh. 118 ks. gr. Janów, realność miejska złożona z domu parterowego z ogródkiem.

Wartość szacunkowa wynosi 8365 kor.
Najniższa oferta 4182 kor. 50 hal.

Do realności lwh. 118 ks. gr. Janów należą następujące przynależności, a to: parkan, sztachety, stanka, drzewa owocowe i zwykłe i t. p., oszacowane na 365 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Janów, dnia 16 lipca 1913.

L. cz. E. 249/13 (1) (11036)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Eisiga Premingera w Haliczu, odbędzie się dnia 1 września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya 26 48 części realności lwh. 66 ks. gr. Załukiew, pgr. 599, 595, 872 3, 873/2, 874/3, 876/2 stanowiące ogród, łąki i role.

Cena szacunkowa wynosi 417 koron 4 hal.

Najniższa oferta 278 kor. 3 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 16 lipca 1913.

L. cz. E. 2495/13 (4) (10935)

Edykt licytacyjny

Dnia 3go września 1913 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya połowy realności lwh. 312 gm. Suchorzów.

Realność składa się z pgrnt. o łącznej powierzchni 63 ar. 48 m².

Nieruchomość ta oceniona na 1608 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 1072 kor. 26 h.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 23 lipca 1913.

L. cz. E. XI. 2028/13 (11) (11032 1—3)

Strona zobowiązana Abraham Margulies.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 26 września 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 2251 ks. gr. Tarnopol, dom parterowy z podwórzem.

Wartość szacunkowa 18.075 kor.
Najniższa oferta 9038 kor.

Do tejże realności należą następujące przynależności: dwie szopy drewniane, oszacowane na 75 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. 3408/12 (15) (11050)

Edykt licytacyjny.

Dnia 23go września 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 5 w sądzie tutejszym licytacya realności:

a) lwh. 961 gm. Rohatyn obejmującej pb. lk. 231/1 i
b) realności lwh. 1020 tej gminy obejmującej pb. lk. 231/3.

Cena najniższej oferty wynosi:
ad a) 4800 kor.,
ad b) 290 kor.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 12 sierpnia 1913.

L. cz E. 2330/12 (14) (11053)

Dnia 17 września 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6, odbędzie się licytacya realności objętej lwh. 711 gm. Tyśmienica, składającej się z pb. 263 ze starym domem.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 430 kor.

Najniższa cena wynosi 286 kor. 66 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyśmienica, dnia 21 lipca 1913.

L. cz. E. 742/13 (8) (11106)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Osiasa Eisenberga i tow. odbędzie się dnia 27 sierpnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II. licytacya realności lwh. 84 gm. Słobódka, celem zniesienia współwłasności.

Najniższa cena wynosi 400 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godz n urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojniłów, dnia 5 lipca 1913.

L. cz E. 1555/13 (11044)

Edykt licytacyjny.

Dnia 26go sierpnia 1913 o godzinie 8 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29 licytacya 1/3 realności lwh. 388 gm. Jaworów obejmującej przeszło $1^1/_3$ morga roli i sianożęci wraz z domem mieszkalnym.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1543 kor. 34 hal.

Najniższa cena wynosi 1029 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 10 czerwca 1913.

L. cz. E. 210/12 (35) (11088 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Firmy Quiss & Geppert w Bielsku, odbędzie się dnia 5go wrześ'nia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacya:

a) dóbr tabul. Czernica lwh. 109 i
b) dóbr tabul. Antoniówka lwh. 584, o przestrzeni

ad a) przeszło 1186 ha. w czem lasu około 750 ha,
ad b) przeszło 284 ha. w czem lasu około 120 ha. z gorzelnią, młynem, pałacem murowanym, domami czynszowymi, budynkami gospodarczymi wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza gospodarczego żywego i martwego i z zasiewów.

Nieruchomości wystawione na licytacyę zostały ocenione:

ad a) pałac murowany w Czernicy na 50.760 koron, zresztą dobra Czernica na 1,119.045 kor. 58 h.,
ad b) dobra Antoniówka na 222.735 koron,

przynależności zaś ad a) na 50.656 kor. 18 h,
ad b) na 9030 kor. 41 h.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 805.181 kor. 16 h,
ad b) 154.510 kor. 28 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zawierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. I.
Złoczów, dnia 21 lipca 1913.

L. cz. E. VIII. 1423/12 (23) (11090)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Janiny z Miazgów Humnickiej, zastąpionej przez adw. dr. Haasa, odbędzie się dnia 10 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14 w Przemyślu licytacya realności obj lwh 89 ks. gr. gm. Ujkowice wraz z przynależytościami, składającemi się z 80 mniejszych drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 19.946 kor. 92 hal., przynależności zaś na kwotę 80 kor.

Najniższa cena wynosi 13.351 kor. 28 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemyśl, dnia 22 lipca 1913.

L. cz. E. 640/13 (7) (11098)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie małol. Józefa Pianowskiego i spóln., zastąpionych przez Michała Pianowskiego w Gorlicach, odbędzie się dnia 20 sierpnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacya 5/20 części realności lwh. 245 gm. Szymbark, wraz z przynależnościami, składającemi się z 118 drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 228 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 152 kor. 54 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Gorlice, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. E. 874/13 (4) (11033)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 sierpnia 1913 o godzinie 9·30 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 w sądzie niżej wymienionym licytacya połowy realności lwh. 30 gm. Dąbie.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 467 kor.

Najniższa oferta wynosi 311 kor. 32 hal., zaś wadyum 46 kor. 70 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobczyce, dnia 2 lipca 1913.

L. cz. E. 456/13 (6) (11056)

Edykt licytacyjny.

Dnia 22 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym odbędzie się licytacya realności lwh. 15 ks. gr. Bisdoliny szlacheckie o obszarze 7 morg.

Nieruchomość ta oceniona na 3200 kor., nie będzie sprzedana niżej 2300 kor.

Warunki licytacyi i inne dokumenta można przejrzeć w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy.
Wojnicz, dnia 5 sierpnia 1913.

L. cz. E. 2489/13 (14) (11038)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Izraela Herscha Schneiera w Jazłowcu, odbędzie się dnia 25 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 30, licytacya realności obj. lwh. 156 gm. Chmielowa, składającej się z pgrt. 124, ogród o przestrzeni 406 s. kw z chatą, z pgrt. 163/2 rola „Łuh" o przestrzeni 657 s. kw. i z pgrt. 489 „Czyhor" o przestrzeni 758 s. kw. wraz z przynależnościami, składającemi się z około 100 sztuk drzew owocowych na pgrt. 124 i z zasiewu całej realności.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1610 kor., w czem mieści się wartość chaty ocenionej na 110 kor., przynależności zaś na 280 kor.

Najniższa cena wynosi 1260 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i o noszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupiena przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 28 lipca 1913.

L. cz. E. 896/13 (11041)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Mosesa Fuchsa kupca w Kosowie na Manastersku, odbędzie się dnia 9 września 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków, licytacya realności ks. gr. Kosmacz lwh. 1401 pgr. 3268 2, 3270 2.

Ciężar naftowy przechodzi na nabywcę.

Wartość szacunkowa 3294 kor. 50 h.

Najniższa oferta 2820 kor.

Do realności lwh. 1401 ks. gr. Kosmacz należą następujące przynależności: drzewa i płot oszacowane na 306 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu tutejszego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 4 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1192/13 (5) (11014)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Kasy oszczędności i kredytu w Szczercu, zastąpionej przez adw. dr. Hermelina, odbędzie się dnia 3 października 1913 o godzinie 3·30 po południu w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, licytacya realności lwh. 243 gm. Pustomyty wraz z przynależnościami, składającemi się z zasiewów polnych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 900 kor., przynależności zaś na 110 kor.

Najniższa cena wynosi 666 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Szczerzec, dnia 22 lipca 1913.

(11066 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACYE:

a) w hali sądowej:

Poniedziałek, dnia 18 sierpnia 1913 od godziny 9 przed południem i we wtorek, dnia 19 sierpnia 1913, od godziny 9 przed południem: niedoręczalne przesyłki pocztowe a to: stara bielizna, tutki, książki, obrazy i t. p.

Środa dnia 20 sierpnia 1913, od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, 2 kasy ogniotrwałe, biurko amerykańskie, koszule zimowe, maszyna do cięcia papieru, samochód, towary kolonialne, likiery, aparat do piwa, maszyna do pisania, wina owocowe i cacao.

Czwartek, dnia 21 sierpnia 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, ramy i obrazy olejne, kasa ogiotrwała, wozy i zboże.

Piątek, dnia 22 sierpnia 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, kasa Wertheim, lampy elektryczne, maszyny pilnikarskie.

Sobota, dnia 23 sierpnia od godziny 4 do 8 wieczorem: rozmaite sprzęty i meble, ubrania męskie, lichtarze, kandelabry, kasa ogniotrwała, materye sukienne, rulony papieru drukarskiego, maszyny drukarskie i towary żelazne.

b) Po za sądową halą:

Poniedziałek, dnia 18 sierpnia 1913 o godz. 9 przed południem: przy pl. Gołuchowskich l. 15 materye sukienne, kasa, urządzenie sklepowe.

Wtorek, 19 sierpnia 1913 od godziny 10 przed południem: Rynek l. 11 towary galanteryjne i t. p.

Piątek, dnia 22 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem:

a) przy ul. Jagiellońskiej l. 17, 2 warstaty stolarskie.

b) przy ul. Tkackiej l. 16, deski i brusy

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej, oraz na miejscu przechowania przed licytacyą.

Lwów, dnia 14 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1782/13 (4) (11102)

Zobowiązany niewiadomy z miejsca pobytu Fed Panasij, do rąk kuratora adw. dr. Nutyka w Podhajcach.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Niel Hryńka, Naści i Dmytra Murawskich, zastąpionych przez opiek. Andrucha Czabaranko w Nosowie, odbędzie się dnia 22 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 II., licytacya połowy realności obj. lwh. 242 gm. Łysa, wraz z przynależnościami, składającemi się z płotu z poddaszem słomianem i bramą, 16 jabłonek, 4 grusz, 8 czereszeń, 17 brzóz, 11 jesionów.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1235 kor., przynależności zaś na 54 kor. 40 h.

Najniższa cena wynosi 859 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podhajce, dnia 26 lipca 1913.

L. cz. E. 1440/13 (11127)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Sendera Rechesa w Bolechowie odbędzie się dnia 20 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym licytacya realności:

a) lwh. 202, to jest domu, tudzież

b) nieoznaczonej części realności lwh. 205 ks. gr. gm. kat. Bolechów miasto objętych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione, a to:

ad a) realność lwh. 202 na 1740 kor., zaś

ad b) nieoznaczona część realności lwh. 205 na 720 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 870 kor.,

ad b) 360 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bolechów, dnia 30 lipca 1913.

L. cz. E. 943/13 (10) (11043)

Edykt licytacyjny

Dnia 22 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 24, odbędzie się licytacya realności:

a) lwh. 35,

b) lwh. 206,

c) lwh. 250 wszystkich gm. kat. Kalwarya.

Wartość szacunkowa realności wynosi:

ad a) 3644 kor.,

ad b) 405 kor.,

ad c) 692 kor.

Najniższa cena realności wynosi:

ad a) 2196 kor.,

ad b) 270 kor.,

ad c) 461 kor. 33 hal.

Poniżej których to cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kalwarya, dnia 7 sierpnia 1913.

L. cz. E. XI. 1688/13 (8) (11091 1—3)

Strona zobowiązana Dmytro Tomków i tow.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnopola, odbędzie się dnia 19 września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh 112 ks. gr. Chodaczków mały, pb. 239/2, 239/2 z budynkami i ogrodem pg. 367/4,

b) lwh. 112 ks. gr. Chodaczków mały, pg. 2246, 2249 łąki i role,

c) lwh. 112 ks. gr. Chodaczków mały, pg. 276/22 ogród, 463, 750, 2278/18, 3157, 3255, 3432, 544/1,

d) lwh. 112 ks. gr. Chodaczków mały, pg. 2248/2, 2952/2 i 3707/1 role,

e) lwh. 464 ks. gr. Chodaczków mały, pgr. 2905/5 rola,

f) lwh. 663 ks. gr. Chodaczków mały, pg 3749 3 rola,

g) lwh. 1252 ks. gr. Chodaczków mały, pg. 2847/1, 3305 i 3581 role.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3422 kor.,

ad b) 500 kor.,

ad c) 4950 kor.,

ad d) 1750 kor.,

ad e) 350 kor.,

ad f) 200 kor.,

ad g) 1675 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 2281 kor. 33 h.,

ad b) 333 kor. 34 h.,

ad c) 3300 kor.,

ad d) 1150 kor.,

ad e) 233 kor. 34 h.,

ad f) 133 kor. 32 h.,

ad g) 1116 kor. 68 h.

Do realności lwh. 112 należą następujące przynależności: ogrodzenie kamienne, 3 parkany z desek i 59 różnych drzew, oszacowane na 227 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Tarnopol, dnia 17 lipca 1913.

L. cz. E. 1780/13 (11045)

Edykt licytacyjny

Dnia 26 sierpnia 1913 o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym b. Nr. 29 licytacya real. lwh. 591, 1372, 1378 i 1/2 realności lwh. 1201, gm. Jaworów obejmującej przeszło 17 morgów roli, sianożęci i pastwisko wraz z domem mieszkalnym.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to:

I. real. lwh. 591 Jaworów na 988 kor.,

II. realności lwh. 1372 Jaworów na 2580 kor.,

III. realności lwh. 1378 Jaworów na 2329 kor.,

IV. 1/2 realności lwh. 1201 Jaworów na 1185 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad I. 659 kor.,

ad II. 1720 kor.,

ad III. 1553 kor.,

zaś ad IV. 790 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kosów, dnia 10 lipca 1913.

L. cz. E. 4154 13/13 (4) (11093 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego, zastąpionego przez Dyrekcyę, odbędzie się dnia 6 września 1913 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacya: a) realność obj. lwh. 1601 ks. gr. gm. kat. Złoczów, składającej się z pb. 2191 obsz. 179 sąż. kwadr., na której stoją dom murowany częścią jednopiętrowy a częścią parterowy pod Nr. 597, budynek gospodarczy, żelazne sztachety na podmurowaniu, studnia z pompą, chodniki i bruki i z parceli grunt. lkat. 224/3 ogród obszaru 837 sąż. kwadr. wraz z innemi przynależnościami, składającemi się z szopy na wózek, sosny, 40 sztuk różnego drzewa owocowego, jednego dużego kasztanu, przewodów do światła elektrycznego.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 42.000 kor., przynależności zaś na 344 kor.

Najniższa cena wynosi 21.172 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziele kancelaryjnym w biurze Nr. 11.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 1 sierpnia 1913.

L. cz. E. 3159/11 (19) (11092)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie niel. Stefana i Teodozyi Kazimir, zastąpionych przez opiekuna dr. Aleksandra Paulego, odbędzie się dnia 18 września 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacya:

a) realności lwh. 10 ks. gr. gm. Łuka,

b) " " 133 " " " "

c) " " 134 " " " "

d) " " 177 " " " "

stanowiących posiadłości wiejskie ad a), b), c) z chatami, ad a) b) z chlewami, ad b) z piwnicą, ad c) z stodołą, ad d) ogród, o obszarze ad a) 472 sąż. kwadr., ad b) 210 sąż. kwadr., ad c) 292 sąż. kwadr., ad d) 58 sąż. kwadr.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 712 kor.,

ad b) na 350 kor.,

ad c) na 512 kor.,

ad d) na 58 kor., przynależności nie ma.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 556 kor.,

ad b) 175 kor.,

ad c) 256 kor.,

ad d) 39 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 21 czerwca 1913.

L. cz. E. 808/13 (11126)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Mosesa Rosena w Czołhanac, odbędzie się dnia 20 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymieonym, licytacya realności lwh. 1029 gm. Czołhany.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1672 kor. 11 hal.

Najniższa cena wynosi 1114 kor. 74 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bolechów, dnia 21 lipca 1913.

L. cz. E. 1088/13 (4) (11013)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa Kasy zaliczkowej w Szczercu, zastąpionego przez adw. dr. Bireckiego, odbędzie się 3 października 1913 o godzinie 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya:

realności lwh. 43 i

połowy realności lwh. 601 gm. Horbacze.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to:
1. realność lwh. 43 gm. Horbacze na 240 kor.,
2. połowa re lności lwh. 601 gm. Hor bacze na 800 kor.
Najniższa cena wynosi:
a) realność lwh 43 gm. Horbacze 160 koron,
b) połowa realności lwh. 601 gm Horbacze 533 kor. 32 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczerzec, dnia 22 lipca 1913.

L. cz. E. 287/13 (11104)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Hermana Steinera odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym, licytacya całych realności lwb. 705 i 706 ks. gr. gm. kat. Sucha obj. wraz z przynależnościami.
Realność lwh. 705 oceniona je t na 4000 kor. a realność lwh. 706 na 3000 kor.
Najniższa cena za realność lwh. 705 wynosi 4000 kor. a za realność lwh. 706, 3000 kor., poniżej których to cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Akta licytacyjne przeglądać można w kancelaryi sądowej w godzinach urzędowych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sucha, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. E. I. 612/12 (37) (11125)
Edykt.
Dnia 20 sierpnia 1913, o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie, w sali Nr. 3, licytacya realności ks. gr. gm. Kornicz a to:
lwh. 496 łąka w niwie Pasieczna ocenionej na 500 kor.,
lwh. 1687 pastwisko, rola w niwie Pasieczna ocenionej na 490 kor.,
lwh. 1481 łąka w niwie Pasieczna ocenionej na 400 kor,
lwh. 1332 dom wiejski, z gruntem ornym, pastwiskiem i łąką, ocenionej na 2600 kor.
Najniższa cena:
realności lwh. 496 wynosi 250 kor.,
„ „ 1687 „ 245 „
„ „ 1481 „ 200 „
„ „ 1332 „ 1734 „
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału I.
Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być ogłoszonym najpóźniej przy licytacyi.
Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.
C. k. Sąd powiatowy,
Kołomyja, dnia 16 czerwca 1913.

L. 5200/1913 (10565 2—2)
ZAWIADOMIENIE.
Sposobem kupieckim zakupi się dla potrzeb wojskowego magazynu (filii) żywności w
Przemyślu 300 m³ miękkiego drzewa opałowego;
Gródku Jag. 1100 m³ twardego a 100 m³ miękkiego drzewa opałowego;
Samborze 730 m³ twardego a 230 m³ miękkiego drzewa opałowego;
Stryju 780 m³ twardego a 280 m³ miękkiego drzewa opałowego;
Jarosławiu 4730 m³ twardego a 600 m³ miękkiego drzewa opałowego;
Łańcucie 760 m³ twardego drzewa opałowego;
Rzeszowie 1300 m³ twardego a 200 m³ miękkiego drzewa opałowego;
Dębicy 470 m³ twardego drzewa opałowego.
Oferty ostemplowane ma się wnieść na 20-go sierpnia 1913, najdalej do 10 godziny przed południem do Intendantury 10-go Korpusu.
Bliższe określenia są do przejrzenia w pełnoosnownem zawiadomieniu i zeszycie warunków przy Intendanturze 10-go Korpusu, jakoteż w powyż wymienionych magazynach żywności.
C. i k. Intendantura 10-go Korpusu.
Przemyśl w lipcu 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Cg. I. 165/13 (1) (10650 2—3)
Edykt.
Przeciw Tadeuszowi Kwicińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Czytelnię mieszczańską w Nowym Sączu pozew o zapłatę 3000 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 29 sierpnia 1913, o godzinie 9 rano.
Celem strzeżenia praw Tadeusza Kwicińskiego ustanawia się p. dr. Gustawa Stubera, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Tadeusza Kwicińskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. Prez. 339/13 (20) (11051 2—3)
Edykt.
W c. k. Urzędzie podatkowym w Śniatynie znajdują się w przechowaniu skarbowem depozyta, po których odbiór strony uprawnione nie zgłaszają się od lat 30, a mianowicie:
1. złożona przez Mortka Abrahama Melzera nadpłata za czynsz głównego składu tytoniu w kwocie 3 kor. 54 hal.,
2. złożona przez c. k. Starostwo tytułem kosztów sekwestracyi politycznej kwota 500 kor. 48 hal.
Po zarządzeniu przeniesienia tych depozytów do składu sądowego wzywa się niniejszem uprawnionych, aby do tych depozytów prawa swe w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni w tutejszym c. k. sądzie powiatowym zgłosili i w należyty sposób wykazali, w przeciwnym bowiem razie depozyta te zostaną uznane za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa.
Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Śniatyn, dnia 22 lipca 1913.

L. cz. Cw. 1012/13 (2) (10757)
Edykt.
Przeciw Józefowi Opaluch i Annie z Teleśnickich Opaluchowej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Sanoku przez Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Birczy pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 600 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wydany został dnia 10 kwietnia 1913 nakaz zapłaty do Cw. 1012/13 (1).
Celem strzeżenia praw pozwanych Józefa Opalucha i Anny z Teleśnickich Opaluchowej ustanawia się w sporze tym kuratorem p. adw. dr. Reicha w Sanoku.
Tenże kurator zastępywać będzie swoich kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sanok, dnia 22 lipca 1913.

L. cz. C. II. 395/13 (1) (11002)
Edykt.
Przeciw Józefowi Kubiszowi, ostatniemi czasy w Skrzydlnej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mszanie dolnej przez Wojciecha Łęckosza pozew o 650 kor.
Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 16 września 1913, o godz. 11 rano, do tego sądu, biuro Nr. 3.
Celem strzeżenia praw Józefa Kubisza ustanawia się p. dr. Marcelego Herza, adw. w Mszanie dolnej, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Kubisza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mszana dolna, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. C. II. 469/13 (1) (10995)
Edykt.
Przeciw Franciszkowi Marcinkowskiemu w Jarosławiu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu przez Henryka Kurzmanna pozew o rozwiązanie umowy i zwrot ruchomości zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 21 września 1913, o godz. 9 rano.
Celem strzeżenia praw wyż wymienionego ustanawia się p. adw. dr. Buchheima w Jarosławiu kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie wyż wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jarosław, dnia 29 lipca 1913.

L. cz. E. 734/13 (4) (10993)
Edykt.
Józefowi Recowi z Gogolowa w sprawie, toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Frysztaku przeciw niemu o 830 K zpn., ma być doręczoną uchwała z dnia 8-go lipca 1913 l. czyn. E. 734/13 (2), którą dozwolono na rzecz Towarzystwa zaliczkowego we Frysztaku egzekucyi przez przymusową licytacyę 2/4 części realności lwh. 155 i 2/12 części realności lwh. 314 ks. gr. gm. kat. Gogolów objętych, Józefa Reca własnych.
Ponieważ niewiadomo, gdzie Józef Rec przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. Wojciecha Lechwara z Gogolowa.
Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Reca w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Frysztak, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. C. I 418/13 (11047)
Edykt.
Przeciw Mykiecie Hrynykowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie przez Towarzystwo kredytu i oszczędności w Rozdole pozew o 217 kor.
Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Mykiety Hrynyka ustanawia się p. Michała Gerylę, naczelnika gminy w Rudnikach, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu Mykietę Hrynyka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mikołajów, dnia 11 sierpnia 1913.

L. VII a. 4649. (11067)
Obwieszczenie.
Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Józef Karol 2-im. Gabriel, adjunkt w aptece Maryana Krzyżanowskiego we Lwowie wniół podanie dnia 30 lipca 1913 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Łańcucie po wschodniej lub północnej stronie Rynku.
C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.
Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.
Lwów, dnia 6 sierpnia 1913.
Z c. k. Namiestnictwa.
Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

L. cz. C. I. 380/13 (10902)
Edykt.
Przeciw Fedkowi Baszukowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bełzie przez Hrycia Pokietko pozew o wykreślenie prawa zastawu dla sumy ewikcyjnej 250 kor.
Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 3 października 1913, o godz. 8 rano.
Celem strzeżenia praw Fedka Baszuka ustanawia się dr. Karola Badera w Bełzie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bełz, dnia 11 lipca 1913.

L. cz. C. II. 284/13 (11095)
Edykt.
Przeciw Fedkowi Skoropadowi w Janowie wniósł Ezg Kornblau w Janowie pozew o 450. kor.
Audyencya odbędzie się dnia 10 września 1913, o godzinie 8 rano, w biurze Nr. 6.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kurator p. Wojciecha Paraniuka z Janowa zastępywać go będzie na jego koszt, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Budzanów, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. Cg. II. 552/13 (1) (11075)
Edykt.
Przeciw Benzionowi Seielmanowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego cywilnego we Lwowie przez Karolinę Chylińską w Hołosku wielkiem pozew o zapłatę kwoty 5136 koron zpn
Na podstawie pozwu tego wyznaczoną została w tut. sądzie sala Nr. 32 audyencya do ustnej rozprawy na dzień 28-go sierpnia 1913, o godz. 9·30 przed południem.
Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adwokata dr. Józefa Kibitza we Lwowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział II.
Lwów, dnia 15 lipca 1913.

L. cz. C. II. 468/13 (2) (11094)
Przeciw Józefowi Nogajowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Antoniego Potocznego pozew o 500 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 1 września 1913 o godz. 9 rano.
Celem strzeżenia praw Józefa Nogaja ustanawia się p. radcę sądu kraj. Kosińskiego w Brzozowie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brzozów, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. C. III. 115/13 (11099)
Edykt.
Przeciw Katarzynie z Turków Szałaj, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie przez Iwana Szałaja pozew o własność i intabulacyę lwh. 489 kgm. Zapałów.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 3 września 1913, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 16.
Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. dr. Jakóba Szłapę, adwokata w Lubaczowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Lubaczów, dnia 7 sierpnia 1913.

L. cz. Cw. III. 6187/13 (4) (11070)
Edykt.
Przeciw Abrahamowi Leibie Babadowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez Galic. Kasę oszczędności pozew o 400 kor.
Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 28 czerwca 1913 Cw. III. 6187/13 (1).
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Saula Waldmana we Lwowie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.
Lwów, dnia 26 lipca 1913.

L. cz. Cw. X. 6006/13 (2) (11071)
Edykt.
Przeciw Wasylowi Nakurasz, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Galicyjską Kasę oszczędności we Lwowie pozew o 1500 K zpn.
Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Dogilewskiego we Lwowie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział X.
Lwów, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. Cw. 2732/13 (2) (10724)
Edykt.
Przeciw Salomonowi Geldzählerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo kredytowe w Kolbuszowej pozew o 500 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw Salomona Geldzählera ustanawia się p. dr. Wachtla, adw. w Rzeszowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Salomona Geldzählera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 14 lipca 1913.

L. cz. Cw. 3764/13 (2) (10974)
Edykt.
Przeciw Janowi Szczęścikiewiczowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Kasę oszczędności miasta Rzeszowa pozew o 250 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Jana Szczęścikiewicza ustanawia się p. adwokata dr. Peszkowskiego w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu Jana Szczęścikiewicza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. Cw. 3599/13 (2) (10725)

Edykt.

Przeciw Mendlowi Reinowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego Rzeszowie przez Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Rzeszowie pozew o 430 kor. zpn.

Na podstawie wydano wekslowy nakazy zapłaty.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Reina ustanawia się p. adw. dr. Stepka w Rzeszowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Reina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 30 lipca 1913.

L. cz. C. IV. 216/13 (11101)

Edykt.

Przeciw Jędrzejowi Szatkowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Ottynii przez Annę Lach z Jana pozew o zapłacenie kwoty 700 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na dzień 26 września 1913, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 4, w tut. sądzie.

Celem strzeżenia praw p. Jędrzeja Szatkowskiego ustanawia się p. Stefana Sołowczuka w Mołodynowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Jędrzeja Szatkowskiego w rzeczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ottynia, dnia 7 sierpnia 1913.

L. cz. C. III. 372/13 (1) (10771)

Edykt.

Przeciw Marynie ze Szkimbów Monita, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Iwana Szkimba syna Iwana z Banicy pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 3 września 1913, o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Maryny ze Szkimbów Monita ustanawia się p. dr. Milleta, adwokata w Gorlicach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Marynę ze Szkimbów Monita w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Gorlice, dnia 17 lipca 1913.

L. cz. C. II. 396/13 (1) (11048)

Edykt.

Przeciw Sebastyanowi Rusnakowi ostatniemi czasy w Porębie wielkiej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mszanie dolnej przez Antoninę z Rusnaków Malarzową pozew o 896 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 16 września 1913, o godz. 11 przed połudn., do tego sądu, biuro Nr. 3.

Celem strzeżenia praw Sebastyana Rusnaka ustanawia się p. dr. Władysława Golachowskiego, adwokata w Mszanie dolnej, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Sebastyana Rusnaka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mszana dolna, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. C. II. 388/13 (1) (11134)

Edykt.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Katarzynie z Jagusztynów Lorenc wniósł Stanisław Lorenz z Żołyni wsi pozew o 995 kor. zpn.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 22 sierpnia 1913, o godz. 9 rano, sala Nr. 1.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kuratorem Paweł Sierzęga, gospodarz z Żołyni wsi, będzie ją zastępywać w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ta w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Łańcut, dnia 17 lipca 1913.

L. cz. C. I. 347/13 (1) (10956)

Przeciw Barbarze ze Stasników Fudały, włościance w Świebodnej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Pruchniku przez Jakóba Klepnera, kupca z Pruchnika, pozew o zapłatę 232 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznacza się audyencyę na dzień 10 września 1913, o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 17.

Celem strzeżenia praw dla niewiadomej z miejsca pobytu ustanawia się p. A. Ornsteina, adwokata w Pruchniku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomą z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona sama w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I

Pruchnik, dnia 1 sierpnia 1913.

Konkursa.

L. Prez. 25.967 (11020 2—3)

Konkurs.

Ogłoszony w Nr. 187 „Gazety Lwowskiej" konkurs na posadę prowadzącego księgi gruntowe we Lwowie upływa z dniem 23-go września 1913.

Prezydyum wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 11 sierpnia 1913.

Kuratele.

L. cz. L. 6/13 P. VII. 109.13 (10947 3—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Iwana Balasa w Dobrostanach.

Kuratorem jego ustanowiono Ilka Miliana w Dobrostanach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Gródek Jagiell., dnia 17 czerwca 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 21/12 (177) (10992)

W konkursie Salomona Hausnera ze Skały celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 1 września 1913, wyznacza się audyencyę na dzień 9 września 1913, o godzinie 9 przed południem, w c. k. sądzie powiatowym w Borszczowie, w biurze Nr. 8.

Borszczów, dnia 5 sierpnia 1913.

Komisarz konkursowy.

Księgi gruntowe.

L. Praes. 13.642 (19 R./13) (11111)

Edykt.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie ogłasza po myśli ustawy z 25 lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 96, że sąd powiatowy w Nowym Sączu przedłożył projekt uzupełnienia księgi gruntowej dla gminy kat. Znamirowice przez dopisanie powstałych z odsepisk rzeki Dunajca, a nieobjętych dotąd księgą gruntową parcel gruntowych, a to:

a) l. k. 523/4 i 523/7 w nowym wykazie na rzecz dr. Adama Jordana i Maryi z Horodyńskich Jordanowej po połowie;

b) l. k. 523/8 i 523/9 w nowym wykazie na rzecz c. k. Funduszu wodnego.

Uzupełnienie to ma skutek prawny od dnia 15 sierpnia 1913.

Zarazem dla ustalenia powyższego uzupełnienia księgi gruntowej, które przejrzane być może w wymienionym sądzie hipotecznym, wdraża się postępowanie wedle § 20 powołanej ustawy i wzywa się wszystkie osoby:

a) które na podstawie prawa, nabytego przed powyższym dniem, żądają zmiany wpisów, bez względu na to, czy zmiana ma nastąpić przez odpisanie, dopisanie, lub przepisanie, lub przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub zestawienia ciał hipotecznych, czy też w inny sposób;

b) które już przed tym dniem otwarcia nabyły na wpisanych w niej posiadłościach lub na ich częściach prawa zastawu, służebności lub inne prawa nadające się do wpisu hipotecznego, o ile te prawa powinny być wpisane jako należące do dawnego stanu ciężarów, a nie zostały wpisane do uzupełnionej księgi gruntowej już przy jej uzupełnieniu, aby do 15 listopada 1913 w wymienionym sądzie hipotecznym zgłoszenia swoje wniosły, gdyż inaczej utraconeby zostało prawo dochodzenia roszczeń, które mają być zgłoszone, przeciwko tym trzecim osobom, które nabywają prawa hipoteczne w dobrej wierze na podstawie wpisów zawartych w uzupełnionej księdze gruntowej, a niezaprzeczonych.

Okoliczność, że prawo, które ma być zgłoszone, jest widoczne z sądowego załatwienia lub że strony wytoczyły przed sąd sprawę, odnoszącą się do tego prawa, nie zmienia zupełnie obowiązku zgłoszenia.

Restytucya zaniedbanego terminu edyktalnego i przedłużenie go dla poszczególnych stron są niedopuszczalne.

C. k. Sąd krajowy wyższy,

Kraków, dnia 8 sierpnia 1913.

Firmy.

L. cz. Firm. 139/13 Stow. II. 150 (10664)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Wadowice.

Brzmienie firmy: Kasa eskontowa i oszczędności w Wadowicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką; Escompte Sparverein in Wadowice, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Prokura udzielona: Zacharyaszowi Ringlowi, urzędnikowi Kasy eskontowej i oszczędności w Wadowicach, który pod brzmieniem firmy z dodatkiem wskazującym prokurę umieści swój podpis „Z. Ringel".

Data wpisu: 26 maja 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy. Oddział II.

Wadowice, dnia 26 maja 1913.

L. cz. Firm. 1009/13 (10975)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddział A. wykreślono:

Siedziba firmy: Spie ad Wilcza wola.

Brzmienie firmy: Wyrąb i handel drzewa w Spie, Aleksander Heilpern.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrąb i handel drzewa.

Dzień wpisu: 21 października 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 28 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 140/13 Stow. I. 583 (10755)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Chodorów.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Chodorowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi umarł: Stanisław Sambura.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Józef Bereżowski, jako przełożony zarządu, Karol Hocheker, jako zastępca przełożonego, Władysław Klecan i Grzegorz Kolarus, jako członkowie zarządu.

Data wpisu: 21 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Brzeżany, dnia 17 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 126/13 Stow. II. 1111 (10754)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba firmy: Przemyślany.

Brzmienie firmy: Kasa komercyalna w Przemyślanach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Schulim Karniol, dyrektor.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Dawid Mandel, dyrektorem, Markus Sparer, zastępcą dyrektora.

Dzień wpisu: 21 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 3 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 1028/13 (10726)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Grodzisku dolnem, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na zwyczajnem walnem zgromadzeniu członków, odbytem w dniu 15 maja 1913 wybrała Spółka członkami zarządu: Szymona Opiata, sekretarza gminnego w Chodaczowie i Sebastyana Szozdę, naczelnika gminy w Laszczynach, w miejsce ustępujących członków zarządu Józefa Moszkowicza i Franciszka Deca.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 28 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 518/13 Stow. I. 1 (10979)

Obwieszczenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Towarzystwa zaliczkowego w Zbarażu, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką", dnia 17 maja 1913, w miejsce zmarłego Aleksandra Deszczakowskiego, wybrano zastępcą dyrektora kaysera Władysława Ossolińskiego, c. k. kontrolora urzędu podatkowego w Zbarażu.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Tarnopol, dnia 16 lipca 1913.

Ч. сп. Фірм. 143/13 Стов. І. 229 (10756)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарібкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Бенева.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Беневій, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

Члени дирекциї виступили: Андрій Собків, Петро Заверуха, Дмитро Починик, Василь Фаріон.

Члени дирекциї вибрані: Онисько Содомора, яко настоятель заряду; Василь Чопик, яко заступник настоятеля заряду; Микола Фаріон, Михайло Лозіньский, яко члени дирекциї.

Дата статуту: 21 червня 1913.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Бережани, дня 17 червня 1913.

Wyroki prasowe.

Zl. 182 (11059

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Krems hat mit dem Erkenntnisse vom 2 August 1913, Pr. 14/13, die Weiterverbreitung des Flugblattes mit der Überschrift: „Der Staatsstreich in Böhmen", Druck und Verlag von Josef Faber in Krems, wegen der Stellen von „Kaiserliche Handschreiben" bis „nach außen" und von „für die Deutschen" bis „Grafen Badeni" nach § 65 a und b St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnisse vom 2 August 1913, Pr. X 21 13, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: „Böhmerwald-Volksbote" vom 2 August 1913 wegen des Aufrufs: „Arbeitende Bevölkerung von Krumau" in der Stelle „protestiert gegen den Verfassungsbruch in Böhmen"; wegen des Aufsatzes: „Der Staatsstreich in Böhmen" in der Stelle von „Dieses Septemberreskript" bis „czechischen Föderalismus", von „Wir wollen nach außen hin" bis „im Verfassungsbruche besteht"; wegen des Aufsatzes: „Böhmen unter Kuratel" in der Stelle von „Die Verwaltungskomission" bis „Tätigkeit begonnen" nach § 65 b St. G. verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 4 August 1913, Pr. II 29/13, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: „Grazer Wochenblatt" vom 3 August 1913 wegen der auf Seite 1 befindlichen drei Artikelstellen von „Wie die Pilze" bis „Durchlaucht", von „Das wäre eben" bis „Werk gesetzt" und von „und die österreichische" bis „und Leben" nach § 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 4 August 1913, Pr. VII 63/13, die Weiterverbreitung der Nummer 579 der Zeitschrift: „Dan" vom 4 August 1913 wegen der Stelle von „Zanimive stvari" bis „primerjali z nasimi" nach § 300 und 302 St. G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 2 August 1913, Pr. I 426 13, die Weiterverbreitung der Nummer 61 der Zeitschrift: „Svoboda" vom 30 Juli 1913 wegen der Stellen von „Nesmirne vzruseni" bis „suspendovala", von „Na misto zastupcu" bis „ku sprave zeme" des Artikels: „Absolutismus v Cechach"; des Artikels: „Ve stinu absolutismu"; von „Shromazdeny lid" bis „vlada uvaluje" des Artikels: „Obvodni slavnost delnicka" nach § 65 a, b und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in

Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 2 August 1913, Pr. I 427/13, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Narodni obec“ vom 1 August 1913 wegen der Stelle von „Tedy starosiavne kralovstvi“ bis „odmeniti“ des Artikels: „Neverime“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 2 August 1913, Pr. I 428 13, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Mlady prukopnik“ vom 31 Juli 1913 wegen der Stelle von „A na tu“ bis „svoj zivot“ des Artikels: „Anarchisticke portraity. N R.: Israel Pokofikor“ und des Gedichtes: „Jaroslav N—n ‚Vojanska‘“ nach § 300 und 305 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 4 August 1913, Pr. 81/13, die Weiterverbreitung der Doppelnummer 88—89 der Zeitschrift: „Osveta lidu“ vom 30 Juli 1913 wegen der Stellen von „Vladai stylisace“ bis „ba provokujici“ des Artikels: „Statni prevrat v Kralovs vi Ceskem“; von „Byv zem. marsalek“ bis zum Schlusse des Artikels: „Byv. z. nejvyssi marsalek princ Ferdinand Lobkovitz jako dragounsky major“ und von „Pri prvnim pokusu“ bis zum Schlusse des Artikels: „Klid cisaruv za jeho letn ho pobytu v Islu“ nach § 63, 65 a und 300 St. G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 3 August 1913, Pr. IV 80/13, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: „Ratibor“ vom 2 August 1913 wegen der Stelle von „Dosah a vyznam“ bis „nebylo dodrzeno“ des Artikels: „Komisariat“ und der Stelle von „Vlastni puvodce“ bis „sankce“ des Artikels: „Dopis z Prahy“ nach § 63 und 64 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 4 August 1913, Pr. 17/13, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: „Labske proudy“ vom 1 August 1913 wegen der Stelle von „A dne 26 cervence“ bis „nasim pritelem“ des Artikels: „Statni prevrat v Cechach“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnisse vom 4 August 1913, Pr. V 7 13, die Weiterverbreitung der Nummer 61 der Zeitschrift: „Duch casu“ vom 2 August 1913 wegen des Artikels: „V Rakousku bur, nezli v Madarii“ in den Stellen von „Nase soudy“ bis „tajemstvi“, von „Ale“ bis „pasaci“, von „Pravuicti“ bis „rozhodnuti“ und von „Dulezitejsim“ bis „dilo“ nach Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr 8 ex 1863, verboten.

Das k k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 3 August 1913, Pr. 55/13, die Weiterverbreitung der Nummer 61—62 der Zeitschrift: „Plzensky kraj“ vom 1 August 1913 wegen der Stellen von „Provez“ bis „k popravisti“ und von „Nepratele nasi“ bis „do nejzazsi krajnosti“ des Artikels: „Na troskach ceske samospravy“ nach § 65 a St. G. verboten.

Spadki.

L. cz. A. V. 244/12 (14) (11003 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie zawiadamia, że w dniu 24 sierpnia 1912 w Hwoździe zmarła Anna z Iwasyków 1-o Skorupska 2-o Wirstiuk 3-o Połowko z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, wedle którego realność swą zapisała Wasylowi Iwaniukowi.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługa prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiego bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego dr. Wincenty Markiewicz, adwokat w Nadwórnie, kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział V.

Nadwórna, dnia 8 października 1912.

Amortyzacye.

L. cz. T. 12/13 (7) (10759 1—3)

E d y k t.

Wzywa się nieobecnego Wojciecha Wojtanowskiego z Bereźnicy wyżnej lat 53 liczącego oraz każdego, ktoby o jego życiu i miejscu pobytu miał jakąkolwiek wiadomość, aby w przeciągu 3 miesięcy od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu, dał tut sądowi lub też ustanowionemu dla nieobecnego kuratorowi Piotrowi Maszczakowi gospodarzowi w. Bereźnicy wyżnej, o nim wiadomość ileże w razie przeciwnym po bezskutecznym upływie tego terminu dowód śmierci nieobecnego Wojciecha Wojtanowskiego za ustalony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 5 lipca 1913.

L. cz. T. 10/13 (3) (10758 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku wdraża postępowanie celem uznania Pyłypa Kawułycza recte Didowa, syna Maryi Didow. urodzonego w Solince 16 sierpnia 1828, który przed około 30 laty miał się wydalić do Węgier, za zmarłego i wzywa jego, oraz każdego, ktoby miał o nim jakąś wiadomość, by w ciągu 1 roku od ostatniego ogłoszenia tego edyktu, udzielił jej tut. sądowi lub kuratorowi Fedorowi Cyganowi, gospodarzowi w Solince, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu, obecny zostanie na ponowne żądanie uznany za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 31 maja 1913.

L. cz. T. II. 14/13 (1) (10729 1—3)

E d y k t.

Na wniosek Samuela Marina kupca w Kolbuszowej przez adw. dr. Drozdowskiego w Kolbuszowej wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do dwu blankietów wekslowych nie wypełnionych ani datą wystawienia ani płatności a zaopatrzonych własnoręcznymi podpisami Schulima Salza i Marjena Salza, kupców w Kolbuszowej jako akceptantów i Samuela Marina jako wystawcy. Jeden z tych blankietów ostemplowany na 20 hal. opiewał na kwotę 400 kor. Powyższe blankiety wekslowe zaginęły wnioskodawcy przed kilku miesiącami przy pożarze domu w Kolbuszowej.

Wzywa się edyktem posiadacza tych blankietów wekslowych, by je w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ w tut. sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie terminu blankiety te zostaną uznane za umorzone.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. T. II. 9/13 (1) (10978 1—3)

E d y k t.

Na wniosek Franciszka Miodońskiego z Dąbrowy wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionego mu weksla z daty Dąbrowa 1 marca 1913 na kwotę 800 kor. opiewającego, za cztery miesiące od daty wystawienia płatnego przez Bartłomieja Romanyszyna jako wystawcę podpisanego, przez rzeczonego Franciszka Miodońskiego akceptowanego, a przez Zofię Romanyszyn żyrowanego.

Wzywa się posiadacza względnie dzierżyciela tego weksla, aby w przeciągu 45 dni od dnia po trzeciem ogłoszeniu tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ weksel powyższy tut. sądowi przedłożył, lub z prawnego nabycia go się wykazał, inaczej weksel ten za umorzony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 18 czerwca 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{42}}$, 6^{22}□), 7^{25}, **8^{45}**, 9^{55}, 1^{10}*), **1^{25}**, **2^{20}**§), 5^{30}, $7^{\underline{51}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{40}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 7^{15}, 11^{25}, **1^{47}**§), **2^{15}**, 5^{25}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{07}}$**, 5^{23}††), $5^{\underline{43}}$*), 7^{40}, 10^{28}†), **1^{45}**, 5^{35}, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{26}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{20}, 9^{00}, 11^{40}, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{00}}$, $11^{\underline{42}}$§)

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{45}, 9^{55}, 1^{48}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{05}, 1^{00}, $7^{\underline{38}}$

Z Jaworowa: 8^{04}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 9^{50}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 6^{56}, 11^{05}, **1^{33}***), **1^{58}**, 5^{06}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Ze Stojanowa: 9^{31}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $3^{\underline{03}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{35}}$, **8^{25}**, 8^{32}, 1^{26}†), **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{40}*), 5^{50}, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 6^{08}, 10^{40}, **2^{00}**, **2^{45}**§), 2^{55}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{15}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{45}}$**, 6^{10}, **9^{10}**, 10^{03}, **2^{30}**, 3^{12}*), $5^{\underline{52}}$†), $7^{\underline{50}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 7^{25}, 10^{02}§), 1^{50}, $6^{\underline{50}}$, $8^{\underline{15}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{52}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{50}, 2^{35}, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, $6^{\underline{31}}$

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}

Do Stojanowa: 8^{05}, $6^{\underline{00}}$

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{23}, 11^{00}, **2^{14}**, **2^{58}***), 3^{12}†), $9^{\underline{02}}$, $11^{\underline{33}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{34}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Do Stojanowa: 8^{22}, $6^{\underline{17}}$.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{53}*), 5^{36}, $7^{\underline{45}}$*), $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

P o c i ą g i l o k a l n e.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}

codziennie: od 1 maja do 30 września $7^{\underline{26}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{37}, 11^{00}, 3^{41}, 5^{15}, $9^{\underline{30}}$

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 3^{41}, $9^{\underline{30}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{54}

Z Janowa:

codziennie: od 16 maja do 15 września $9^{\underline{11}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{25}.

w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia $10^{\underline{10}}$.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{00}

codziennie: od 1 maja do 30 września 4^{21}

od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{24}, 10^{05}, 2^{25}, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 2^{25}, $8^{\underline{35}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{47}

Do Janowa:

codziennie: od 16 maja do 15 września 3^{03}

od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{15}.

w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września 1^{11}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września 2^{25}

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Austro-Americana-Tryest.

Regularna i bezpośrednia komunikacya pasażerów **na wykwintnie urządzonych, pospiesznych parowcach,** oraz ekspedycya wysyłek frachtowych z **Tryestu do Północnej Ameryki**

wprost do Kanady

i Południowej Ameryki

Najbliższe odjazdy do Ameryki Północnej:

Martha Washington 23 sierpnia 1913.
Oceania 6 września 1913.
Laura 13 września 1913.

Najbliższe odjazdy do Kanady:

Canada 20 września 1913.

Najbliższe odjazdy do Ameryki południowej:

Franceska 21 sierpnia 1913.
Columbia 4 września 1913.
Sofia Hohenberg 18 września 1913.
Alice 9 października 1913.
Eugenia 16 października 1913.

Szczegółowych informacyi udzielają: TRYEST: Dyrekcya, Via molin picolo 2. — **WIEDEŃ:** Biuro pasażerskie, II. Kaiser-Josefstrasse 36. — **LWÓW:** Biuro pasażerskie **Gródecka l. 93.** — **CZERNIOWCE:** Biuro pasażerskie, Rathausstrasse 11. — **KRAKÓW:** Generalne zastępstwo Goldlust i Ska, ul. **Lubicz l. 2.** — **TARNOPOL:** Główna ag ncya (Emil May).

OGŁOSZENIE.

Towarzystwo Wzajemnego Kredytu w likwidacyi w Dynowie zaprasza P. T. Członków na

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

które się odbędzie dnia 31 sierpnia 1913 o godzinie 5 wieczorem.

Porządek dzienny:

Uchwalenie zniesienia likwidacyi i wprowadzenia w życie Towarzystwa, tudzież wybór Dyrekcyi.

Wnioski członków.

Dynów, dnia 5 sierpnia 1913

SCHREIERY
Likwidator.

OGŁOSZENIE.

Towarzystwo kredytowe kupców i przemysłowców w Przemyślu zaprasza niniejszem P. T. Członków na

IV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

które się odbędzie się dnia 24 sierpnia 1913 w lokalu stowarzyszenia w Przemyślu, przy ul. Jagiellońskiej l. 27 o godzinie 6 wieczorem.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i przedłożenie bilansu za rok 1912.
2. Odczytanie sprawozdania z odbytej w kwietniu 1912 ustawowej rewizyi i powzięcie odnośnych uchwał.
3. Wniosek na udzielenie absolutoryum Dyrekcyi z czynności.
4. Wniosek co do odpisania strat.
5. Wniosek na likwidacyę stowarzyszenia.
6. Wybór dwóch likwidatorów i ustanowienie płac tychże.
7. Wnioski członków.

UWAGA: Zamknięcie rachunków i bilansu są do przejrzenia w biurze Towarzystwa w godzinach urzędowych.

W Przemyślu, dnia 12 sierpnia 1913

Eliasz Berger m. p. **Leon Melon** m. p.

OGŁOSZENIE DZIERŻAWY.

Hotel George'a wraz z restauracyą

we Lwowie jest zaraz do wydzierżawienia. Dzierżawca otrzyma cały hotel i lokal restauracyjny **zupełnie odnowione,** tak, iż odpowiadają wszelkim nowoczesnym wymogom.

Oferty wnosić należy do dnia 31 sierpnia 1913.

Bliższych szczegółów i warunków udziela Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń Urzędników prywatnych we Lwowie. ul. Kl. Tańskiej 3 jako właściciel hotelu.

„Meister der Farbe"

oryginalne reprodukcye międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909

poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOŁOWSKI Lwów, Jagiellońska 3.

Kawa palona

za pomocą gorącego powietrza

ściśle podług zasad hygieny, znakomita w smaku i aromacie

codziennie świeżo palona

½ kilo kawy palonej Melange	Nr. I.	1 kor. 80 hal.
½ " " " "	Nr. II.	2 kor. — hal.
½ " " " "	Nr. III.	2 kol. 30 hal.
½ " " " "	Nr. IV.	2 kor. 60 hal.
½ " " Melange cesarska	Nr. U.	3 kor. — hal.

poleca

Handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla

we Lwowie, Teatralna 3.

Naprzeciw Katedry.

Uczcie się na SAMOUCZKU REUSSNERA w domu, przed szkołą, w szkole i po szkole, bo **SAMOUCZEK** ten stał się już potrzebnym, pomocnym i użytecznym dla każdego, bez różnicy wieku i zdolności umysłowych, kto tylko chce nauczyć się **sam bez pomocy nauczyciela,** zatem **bezpłatnie** czytać, pisać i rozmawiać: po **niemiecku, francusku, angielsku, rusku** i po **polsku** bardzo łatwo, prędko i gruntownie, a przytem tanim kosztem. Albowiem, nie potrzebując płacić za naukę, oszczędza się znaczną sumę pieniędzy, a wydatek zrobiony na **Samouczek,** zwraca się **z tysiącznym procentem** każdemu posiadaczowi tego podręcznika, który ma zatem wyższą wartość niż złoto. Każdy uczeń, z najsłabszem nawet uzdolnieniem umysłowem, pragnący się uczyć jednego z powyższych języków poza szkołą, albo przygotowywać się do egzaminu w szkole publicznej, lub do poprawienia sobie złych stopni podczas nauki szkolnej, a najczęściej jeszcze po ukończeniu tejże nauki w szkole, ucieka się o pomoc i ratunek do **Samouczka.** Szczególniej zaś, chcąc się nauczyć rozmawiać, lub czytać książki w obcym języku, trzeba rozpoczynać na nowo naukę praktyczno-konwersacyjną, przy pomocy **Samouczka.** Konwersacya bowiem stanowi kwintesencyę z nauki języków nowożytnych, a tej nie uczą ani w szkole, ani prywatnie z innych podręczników. — Około **900.000 zwolenników** metody nauczania **Reussnera** i **2.000** jego uczniów osobistych, zajmujących już wybitne stanowiska dzięki **Samouczkom** tym, dają rękojmię o nadzwyczajnej łatwości, praktyczności i użyteczności jego **Samouczków, istniejących od 1880 r.,** których ceny są stosunkowo nizkie, np.: hal. 16, 36, 72, 1·20, 2·40, 3·60, **W Ameryce** są bardzo poszukiwane Samouczki Reussnera za cenę 2, 3 i 4 razy wyższą niż w Europie, bo trudno ich tam dostać. Prospekt i 1-y zeszyt próbny wysyła gratis po nadesłaniu marki za 15 hal. na porto Księgarnia **S. A. Krzyżanowskiego** w Krakowie.

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineralnych sztucznych i specyalnych leczniczych

pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI

w Krakowie, ul. św. Gertrudy l. 4

wyrabia pod kontrolą Komisyi przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez to Towarzystwo

Wody mineralne

odpowiadające składem chemicznym wodom: **Bilińskiej, Gieshüblerskiej, Selterskiej, Vichy, Maryenbadzkiej, Homburg, Kissingen,** tudzież **SPECYALNE LECZNICZE,** jak litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną, oraz **normalne wody mineralne** z przepisu **prof. Jaworskiego.**

Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryach. Cenniki na żądanie franco.

MIEJSCE KĄPIELOWE KUDOWA

powiat wrocławski. — 400 m. nad powierzchnią morza. — **Sezon letni: od 15 kwietnia do listopada. Sezon zimowy: STYCZEŃ, LUTY, MARZEC.**

Najstarsze w Niemczech kąpiele lecznicze chorób serca.

Kąpiele z naturalnym kwasem węglowym i borowinowe. Najsilniejsze arseno-żelaziste źródło przeciw chorobom serca, krwi, nerwów i chorobom kobiecym. — Frekwencya 15.904. — Wydanych kąpieli 141.170. — 18 lekarzy. „Kurhotel Fürstenhof", pierwszorzędny hotel i 120 hoteli i pensyonatów. — Wysyłka wody przez cały rok. — Prospekty darmo przez wszystkie biura podróży i przez dyrekcyę kąpielową.

Portret Adama Mickiewicza

reprodukcya

z słynnego obrazu **PRUSZKOWSKIEGO**

w gustownych ramach i za szkłem

jest do nabycia po 7 i 8 koron (zależy od ram)

w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska l. 3.

Za porto i opakowanie na prowincyę dolicza się 1 koronę.

Kuryer kolejowy

Cena 40 halerzy.

Biuro dzienników St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska l. 3.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.